

Reg. N. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુચ્ચો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ૐ

ૐ

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

ૐ

ૐ

યાતં ભોગાભિલાષૈરશ્વિલમિદમહો જીવિતં તાવકીનં ।

યત્નો નૈવ ત્વયાજ્ઞ કૃત્ત્વમ્ ઇહ જનનક્લેશવિચ્છેદહેતુઃ ॥

ત્યક્ત્વાસર્વિત્ત ગજેન્દ્રશ્રુતિશિખરચલેષ્વેષુ ભોગેષુ શીઘ્રં ।

‘આત્માનન્દ પ્રકાશં’ કુરુ હૃદયગતં યેન શશ્વત્સુખં સ્યાત્ ॥ ૧ ॥

પુ. ૨૧.

વીર સં. ૨૪૫૦. માહ આત્મ સં. ૨૮

અંક ૭ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ પ્રભાવિક્ત જ્ઞાન ધીજી ...	૧૪૬	૫ જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય...	૧૫૯
૨ પ્રભુ મહાવીર અને ગૌતમ	...	૬ એક રમુજી સંવાદ...	૧૬૩
બુદ્ધ....	૧૫૦	૭ સંતોના સુવાસ...	૧૬૮
૩ શ્રી સ્થુલભદ્રની સજ્જાવ.	૧૫૫	૮ વર્તમાન સમાચાર...	૧૭૦
૪ શ્રી જયવંત સૂરિ. ...	૧૫૬	૯ અંધાવલોકન...	૧૭૨

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ શ્રી-ટીંગ પ્રેસમાં શાહ મુદ્રાખાતંદ લાલુભાઈએ જાણ્યું-ભાવનગર.

“ જલદી મંગાવો ”

શ્રી બાળ બ્રહ્મચારી બાવીશમા જીનેશ્વર

“ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું (નવ ભવનું) ચરિત્ર. ”

આ ગ્રંથમાં શું જોશો ? શ્રી નેમનાથ પ્રભુ અને સતી રાજેમતીનો નવ ભવનો ઉત્તરોત્તર આદર્શ પ્રેમ અને અપૂર્વ વર્ણન, પતિ પત્નીનો અલૌકિક સ્નેહ, સતી રાજેમતીના સતીપણાનો વૃત્તાન્ત, પ્રભુની બાળકીડા, વગેરે પ્રસંગોની જાણવા યોગ્ય હકીકતો, તેમજ શ્રી વસુદેવ રામનું ચરિત્ર અને ઉચ્ચ પ્રકારની પુણ્યપ્રકૃતિનું વર્ણન ખાસ વાંચવા લાયક છે. વળી શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું ચરિત્ર, વૈભવ, પ્રારાધન, રાજ્યવર્ણન. પ્રતિવાસુદેવ જરાસંઘનો વધ, નેમનાથ પ્રભુ પ્રત્યેની અપૂર્વ ભક્તિ, તદ્ભવ મોક્ષગામી શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવના પુત્રો શાંખ અને પ્રદ્યુમ્નનું જીવનવૃત્તાંત. મહાપુરુષ અને સતી નળ દમયંતીનું જીવન ચરિત્ર, પોતાના બંધુ કુબેર સાથે જુગાર રમતા હારી જતાં પોતાના વચનનું પાલન કરવા કરેલો રાજ્યત્યાગ, સેવેલો વનવાસ, સતી દમયંતીને પતિથી વિખુટા પડતાં પડેલાં અનેક કષ્ટો (જે વાંચતા દરેકની ચક્ષુમાં આસુની ધારાઓ આવે છે) તેમાં પણ રાખેલી અખૂટ ધૈર્યતા, શિયલ સાચી બતાવેલો અપૂર્વ મહિમા, અને સતી દમયંતીની શાંતિ અને પતિ પરાયણતા તો વાંચકને આશ્ચર્ય પમાડે છે. જોનોનું મહાભારત, પાંડવોનું જીવન ચરિત્ર, કુરૂક્ષેત્રમાં પાંડવ કારવોનું (ન્યાય અન્યાયનું) યુદ્ધ, સતી દ્રૌપદીનો સ્વયંવર અને પાછલા ભવનું વર્ણન, પાંડવો સાથે લગ્ન, સતી દ્રૌપદીનો જોન ધર્મ પ્રત્યે નિકટ પ્રેમ, પતિ સેવા, શિયલ સંરક્ષણ, ચારિત્ર અને મોક્ષ એ વગેરે વર્ણનો. આટલા આટલા મુખ્ય ચરિત્રો, તેમજ અંતર્ગત બીજા પણ સુંદર વૃત્તાંતો, અને શ્રી નેમનાથ ભગવાનના પંચ કલ્યાણકના વૃત્તાંતો, જન્મ મંહોત્સવ, દિક્ષા, દેશના, પરિવાર અને છેવટે મોક્ષ વગેરેનું વર્ણન આ ગ્રંથમાં ગ્રંથકાર મહારાજ શ્રી ગુણવિજયજી વાચકે એટલું બધું વિસ્તારથી, સુંદર અને સરલ રીતે આપ્યું છે કે, અત્યાર સુધીના શ્રી નેમનાથ પ્રભુના પ્રકટ થયેલા ચરિત્રો કરતાં આ પ્રથમ પંક્તિએ આવે છે. આ ગ્રંથ ખાસ પકન પાકન કરવા જેવો, આદહાદ ઉત્પન્ન કરે તેવો, દરેક મનુષ્ય વાંચી પોતાનું વર્તન ઉચ્ચ ધર્મિષ્ઠ બનાવવા પોતા માટે પોક્ષ નજીક લાવી શકે તેવો છે.

કિંમત બે રૂપીયા. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

“ જલદી મંગાવો—તૈયાર છે. ”

“ શ્રી પૂજ સંગ્રહ. ”

શ્રીમાન્ વિજયાનંદ સૂરીશ્વર કૃત પાંચ, શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ કૃત એક, શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત પંદર પૂજ (કુલએકરીશ પૂજ) નો સંગ્રહ ગુજરાતી સુંદર ટાઇપમાં, ઉચ્ચ કાગળ ઉપર, સુંદર બાઇડીંગથી પ્રકટ થયેલ છે. શ્રી અષ્ટાપદજી અને શ્રી બ્રહ્મચર્ય પદની નવીન અપૂર્વ પૂજનો લાભ લેવા ચુકવાનું નથી. કાગળ માસમાં પ્રકટ થશે. જલદી નામ નોંધાવો. સીલીકે માત્ર થોડીજ નકલો બાકી રહી છે. કિંમત ર-૦-૦ નિસ્વાર્થ વૃત્તિએ પ્રકટ કરતાં પૂજ પ્રેમી માસ્તર માણેકલાલ નાનજી ભાઈ. ૬૦ પૂજ અમરાની શેરી સખીદાસનો ખાંચો-ભાવનગર. મળવાનું ઠેકાણું

પ્રકટકર્તા તથા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

અપગતમલે હિ મનસિ સ્ફટિકમણાવિવ રજનિકરગ-
 ભસ્તયો વિશન્તિ સુસ્વમુપદેશગુણાઃ, ગુરુવચનમ-
 મલમપિ સલિલમિવ મહદુપજનયતિ શ્રવણ-
 સ્થિતં શૂલમભવ્યસ્ય ।

કાદમ્બરી.

પુસ્તક ૨૧] વીર સંવત્ ૨૪૫૦ માહ આત્મ સંવત્ ૨૮. [અંક ૭ મો.

પ્રભાવિક-જ્ઞાનવીજ.

ત્રિપદિ પ્રભાવ—

ઉત્પાદ વ્યયને ધ્રુવ, ત્રિપદ જ્ઞાનબીજ બલિષ્ઠ છે,
 ગૌતમ સમાન સુવાટિકાના કૃષિકાર શ્રી વીર છે;
 દેખો ફલિ એ વાટિકા ફલ દ્વાદશાંગિ વિસ્તરી,
 આત્માર્થિ જન આસ્વાદતા ભવપાર પાથ ખરેખરી. ૧

કાઠયોગે ક્ષતિ—

અવસરપિણિ યોગે જીઓ સદ્જ્ઞાન આચ્છાદન થયું,
 આંખી જણાએ ભારતે; સંધ્યા પ્રભા સમ તે રહ્યું; ૨

છતાં પળ—

સર્વાંગિ છે સ્યાદ્વાદ જો ! માધ્યસ્થ્યદષ્ટિ દાખવે,
 પદ્મશર્ણોમાં પ્રથમપદ છે નમન આ માનવ ભવે.

વેલચંદ ધનજી.

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભુ મહાવીર અને ગૌતમ બુદ્ધ

(ગતાંક ૫૮ ૧૩૬ થી આણુ.)

પ્રભુ મહાવીર નિર્વાણનું સ્વરૂપ જણાવતાં કહે છે કે સર્વ કર્મજન્ય ઉપાધિનું ઓલવાઈ જવું એટલે સર્વ કર્મોપાધિ રહિત સચ્ચિદાનન્દમય આત્મસ્વરૂપ પ્રકટ થવું તેનું નામ નિર્વાણ છે. મહાવીર પ્રભુ પાવાનગરીમાં હસ્તિપાલ રાજાની દક્ષતરી ઓપ્રીસમાં વિક્રમ પૂર્વ ૪૭૦ ને ઇ. સ. પૂર્વ ૫૨૭ વર્ષે કાર્તિક વદી (શુભરાત્રી આસો) અમાસને દીને પૂર્વોક્ત સ્વરૂપવાલા નિર્વાણપદને પામ્યા હતા.

આ સમયે ત્યાં ચેટકરાજ તથા નવમહલકી અને નવલેચક વિગેરે રાજાઓએ જગતનો નરદીપક બુદ્ધાવાથી તેની નકલરૂપ દીપકોનો પ્રકાશ કર્યો અને દીપોત્સવી પર્વની શરૂઆત થઈ. આ પર્વનું મહત્વ હિન્દુસ્થાનમાં પ્રચલિત છે.

ગૌતમ બુદ્ધ નિર્વાણનું સ્વરૂપ બાંધતાં કહે છે કે સર્વ વસ્તુઓનો પાંચ સ્કંધમાં સમાવેશ થાય છે. કારણ કાય એક કાળમાં ન હોવાથી પાંચે સ્કંધ ક્ષણિક છે (જીવને ક્ષણિક માની નાશ દર્શાવવો એ પૂર્વ નૈયાયિકોની દૃષ્ટિએ નાસ્તિક નહીં તો બીજું શું ?) આ સર્વ ક્ષણ પરંપરાનો સર્વથા અભાવ થવો—દીપકની પેઠે બુદ્ધાપ જવું અથવા શુદ્ધ ક્ષણોની પરંપરા રહેવી તેનું નામ નિર્વાણ છે. આવા પ્રકારનું બુદ્ધ નિર્વાણ ઇ. સ. પૂર્વે. ૫૪૩ વર્ષે વિક્રમ પૂર્વે. ૪૮૬ વર્ષે કરમગઢમાં થયેલ છે એ બૌદ્ધ ગ્રંથોથી સમજી શકાય છે.

પ્રભુ મહાવીર ૭૨ વર્ષની ઉંમરે નિર્વાણ પદ પામ્યા છે, જ્યારે ગૌતમ બુદ્ધ ૮૦ વર્ષની વયે નિર્વાણ પદ પામ્યાનું કહેવાય છે. વળી ગૌતમ બુદ્ધ ક્યારે નિર્વાણ પામ્યા એ વિષયમાં સ્પષ્ટ વિશ્વાસ બુદ્ધાસો મળી શકતો નથી. વર્તમાન પંડિતોમાં આ વિષયે ભેદનું સ્થાન લીધું છે.

પ્રો. મુલર તથા બુદ્ધર વિગેરે માને છે કે ઇ. સ. પૂર્વે ૪૭૭ વર્ષે બુદ્ધ નિર્વાણ કાળ છે. રિઝેવિડસ એથા સૈકાથી બીજા દશકામાં પાછલ ધકેલે છે. ઓલ્ડન બર્ગ ઇ. સ. પૂર્વે. ૪૮૦ માં નિર્વાણ માને છે.

બૌદ્ધદર્શન વસ્તુની યથાર્થ નીરૂપણમાં જૈન દર્શનથી બુદ્ધ પડે છે. આ દર્શનને સર્વ પદાર્થોની ક્ષણિકતા-પ્રત્યેક સમયે વિનશ્વરતા ઇષ્ટ છે. જ્યારે જૈન દર્શન સમસ્ત પદાર્થમાં પર્યાય (પરિવર્તન) રૂપે ક્ષણિકતાનો અને વસ્તુના વસ્તુગત મૂલ સ્વરૂપે અક્ષણિકતા-અવિનશ્વરતાનો એમ બન્ને ધર્મોના એક સાથે સ્વીકાર કરે છે. આવી રીતે બન્ને-પ્રભુ મહાવીરના અને ગૌતમ બુદ્ધના અનુયાયિઓમાં અનેક માન્યતા-ભેદો પણ છે. બન્ને ધર્મો જગતને અનાદિ માને છે, છતાં તેના ક્રમવર્તી સ્વરૂપમાં તો નરી તારતમ્યતાજ છે.

પ્રભુ મહાવીર અને ગૌતમ બુદ્ધ.

૧૫૧

બૌદ્ધની આ વિષયની માન્યતામાં (ખાસ કરીને ધર્મ પૂજા બાબતમાં) પ્રભાતકુમાર મુખોપાધ્યાય, પ્રવાસીના બાવીશમાં વર્ષના પાંચમા અંકમાં બૌદ્ધ ગ્રંથો અને રીતરીવાજોના આધારે “ બૌદ્ધોની ધર્મપૂજા અને પંડિતત્વ ” નો ઉલ્લેખ કરતાં સારું અજવાલું પાડે છે. તે મહાશય લખે છે કે—આદિ બુદ્ધે* સૃષ્ટિ કાર્ય ચલાવવાં વૈરાચન, અક્ષોભ્ય, રત્નસંભવ, અમિતાલ અને અમોઘસિદ્ધિ નામે પાંચ યુગ માટે પાંચ ધ્યાનિ બુદ્ધ બનાવ્યા. તેમાંથી ત્રણ બુદ્ધ સત્ય, દ્વાપર અને ત્રેતાયુગમાં થઈ ગયા છે. અમિતાલ વર્તમાન જગતના કલિયુગમાં નિયન્તા છે અને પાંચમા અમોઘસિદ્ધિ હવે શૂન્ય યુગમાં થશે. આ પાંચે બુદ્ધને બુદ્ધના ત્રિકાય તત્વના અનુસારે નિર્માણકાય ધર્મકાય અને સંલોગકાય એમ ત્રણ કાય હોય છે

તે બુદ્ધની માનુષી અવસ્થાનો નિર્માણકાયમાં સમાવેશ થાય છે. જેમાં એકુ-અઞ્જ કનક મુનિ અને કાશ્યપ માનુષી બુદ્ધ થઈ ગયા છે. વર્તમાન બુદ્ધ શાક્ય-સિંહ છે, અને લવિષ્યમાં મૈત્રેયી થશે. બીજી ધર્મકાયમાં નિર્માણ પ્રાપ્ત કરનાર વૈરાચન વગેરે ધ્યાની બુદ્ધનો સમાવેશ થાય છે. અને ત્રીજી સંલોગ કાયમાં બોધિ-સત્ત્વની અવસ્થાવાળા સમન્તભદ્રાદિ પાંચનો સમાવેશ થાય છે. આ બુદ્ધતત્વ સ્થૂલ છે. આ ત્રિકાય પૈકી ધ્યાનિ બુદ્ધ અને બોધિસત્ત્વની મૂર્તિઓ થાય છે. નેપાલ તિબેટ અને જાપાનમાં આ રીતની મૂર્તિઓની ઉપાસના જોઈ શકાય છે. તે મૂર્તિની ઓળખાણ મુદ્રા સહચર (અનુચર) કે રંગથી થઈ શકે છે. આ પાંચ બુદ્ધના પાંચ પંડિતો (પૂજારી) હોય છે. જે માંહેના ત્રણ પંડિતો ત્રણ યુગમાં થઈ ગયા છે. વર્તમાન અમિતાલ—શાક્ય મુનિનો પૂજક રામાઈ પંડિત ધર્મ પૂજના પ્રવર્તક છે. અને લાવણ્યમાં પાંચમા ગોસાઈ પંડિત થશે. આ પાંચમા પંડિત સંબંધે કાંઈ સ્પષ્ટ ખુલાસો મળી શકતો નથી.

* અત્યારે બૌદ્ધ ધર્મ માનનાર પ્રજા વિશાળ પ્રમાણમાં છે અને તેના રીત રીવાજોમાં પણ અનેક રંગો પૂરાયાનું કહેવાય છે. અને તેના પેટા ધર્મો પણ ઘણા થયા છે. જો કે તેના ક્ષુદ્ર પેટા ધર્મોની માહિતી મળી શકતી નથી. તો પણ તેના મુખ્ય ધર્મ બે ભાગમાં વહેંચાયેલ છે. આ વાત જગ જાહેર છે. આ બે કાંટા પૈકીનો “ મહીયાન ” ટીબેટ-ચીન-જાપાન વિગેરે ઉત્તર ભાગમાં છે જે ત્રણ (શ્રાવક બોધિ, બુદ્ધબોધિ અને સમ્યક-બોધિ.) બોધિમાંથી સમ્યક સંબોધિને માને છે. અને બીજો કાંટો “ હીનયાન ” દક્ષિણના પ્રદેશ સિંધોન બ્રહ્મદેશ વિગેરેમાં છે. આ સિવાય મલ્લવાદીજીના બુદ્ધિ વૈભવથી હારીને બૌદ્ધો હિંદ બહાર ગયા પછી અવશેષ રહેલ બૌદ્ધોએ કેટલાક વિકૃત ધર્મો હિન્દમાં ફેલાવ્યાનું સમજી શકાય છે. પુરાણ પ્રેમીઓના સંસ-ર્ગથી વિકૃત થએલો શત્યવાદ પણ બૌદ્ધ ધર્મનો પેટા ધર્મ છે. બારમી સદીના ગ્રંથો પણ આ મતની ઓળખાણ કરાવતાં કહે છે કે શત્યવાદના સિદ્ધાન્તો પ્રમાણ પૂર્વક વિચારવાથી અમલ સ્વરૂપવાળા થઈ પડે છે. માટે તે પ્રમાણનો સ્વીકાર કરતો નથી. વળી હિન્દમાંના બૌદ્ધના પેટા ધર્મોમાં વિકાર થવાથી કેટલાએક કોષ જગતકર્તા નથી ઇત્યાદિ બૌદ્ધ સિદ્ધાન્તોને જૂઠી જમ જગતમાં જગતકર્તા તરીકે કોષક વ્યક્તિને (આદિ બુદ્ધને) કબુલે છે.

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાંચે પંડિતોના નામ બુદ્ધના દેહવર્ણના શબ્દમાંથી જન્મ પામ્યા છે. વળી પાંચ બુદ્ધને આશ્રીતે પાંચ કોટાલ, પાંચ તારા શક્તિઓ આમિની (કામીની સંભવે છે) પંડિત વિગેરે હોય છે. જેમ બોધિસત્ત્વની પૂજા વિના ન ચાલે તેમ કોટાલ (કોટવાલ) ની પણ પૂજા અવશ્ય કરવી પડે છે અને દરેકને સોના રૂપા વિગેરેની કડી આપવી પડે છે. આ ધર્મપૂજના મતમાં તાંત્રિકતાનો સંબંધ કદાપી શકાય છે. બુદ્ધતત્ત્વ અને પંડિતતત્ત્વનું સંક્ષિપ્ત વસ્તુદર્શન નીચે મુજબ છે.

બુદ્ધતત્ત્વ.

કયાનીબુદ્ધ—વૈરોચન, અક્ષોભ્ય, રત્નસંભવ, અમિતાભ, અમેઘસિદ્ધ.

માનુષીબુદ્ધ—એકુચ્છન્દ, કનકભુનિ, કાશ્યપ, શાક્યમુનિ, મૈત્રેયિ.

બોધિસત્ત્વ—સમન્તભદ્ર, વજ્રપાણી, રત્નપાણી, પદ્મપાણી, ચિત્રપાણી.

તારાશક્તિ—વલ્લભ, વિશ્વરી, લોચના, મામકિ, પંડુરા, તારા.

સ્થાન—મધ્ય, પૂર્વ દક્ષિણ, પશ્ચિમ, ઉત્તર.

દીપ્તિ—શબ્દ, સ્પર્શ સૃષ્ટિ, સ્વાદ, ગંધ.

ભૂત—બ્યોમ, મરૂત, તેજ, આપ, ક્ષિતિ.

વર્ણ—શ્વેત, નીલ, પીત, રક્ત, હરિત.

પંડિતતત્ત્વ.

પંડિત	કોટાલ	આમીની	સ્થાન	યુગ	અનુચરગતિ
૧ શ્વેતાઈ	ચંદ્ર	વસુચા	પશ્ચિમ	સત્ય	૪૦૦
૨ નીલાઈ	હનુમાન	ચરિત્રા	દક્ષિણ	દ્વાપર	૮૦૦
૩ કંસાઈ	સૂર્ય	ગંગા	પૂર્વ	ત્રેતા	૧૨૦૦
૪ રામાઈ	ગરૂડ	દુર્ગા	ઉત્તર	કલિ	૧૬૦૦
૫ ગોક્ષાઈ	ઉલૂક	અભયા	૦	શૂન્ય	અનેકગતિ

(બુદ્ધના કેટલાક સૃષ્ટિ રચનાક્રમ માટે મારા વિશ્વરચના પ્રબંધમાં જોવું)

* જેન દર્શન પણ જગતને અનાદિ માને છે અને તેમાં આંતર કાલ ગણવા

* પ્રભુ મહાવીરના અનુયાયિઓમાં પણ વીર નિર્વાણી સાતમી સદીના પ્રારંભમાંજ શ્વેતાંબર અને દિગંબર એવા બે મૂલ ભેદો નીકળ્યા છે. શ્વેતાંબર પણ વીર પરમાત્માના આગ-મોનો અને પૂર્વાચાર્યના ગ્રંથોનો સ્વીકાર કરે છે. જ્યારે દિગંબર વર્ગ માત્ર પોતાના પૂર્વાચાર્યોના ગ્રંથોને ધર્મસમ્મત માને છે. દિગંબરવર્ગ ગુરૂવર્ગ તરીકે ઉચ્ચ દશાવાળા નક્ષ યોગીને સ્વીકારે છે જેને લીધે તેવા ગુરૂઓનો અત્યારે તદ્દત અમાપજ છે. જ્યારે શ્વેતાંબરો તો ગુરૂવર્ગની પંકિતમાં ઉચ્ચ દશાવાળા નગ્ન કે છૂર્ણ વસ્ત્રોની એમ અને પ્રકારમાં શ્રેષ્ઠાત્માનું સ્થાન છે જે પૈકી ના નર્મ મુનિઓના માર્ગનો તો વીર નિર્વાણી પીછા સડી રીજ તોપ થયેલ છે અને છૂર્ણ વસ્ત્રોવારી

પ્રભુ મહાવીર અને ગૌતમબુદ્ધ.

૧૫૩

માટે અવસર્પિણી અને ઉત્સર્પિણી નામના દશ કોડાકોડિ સાગરોપમના પ્રમાણુવાળા બે વિશાલ માપો દર્શાવે છે જેમાંના એકેકનો કાલ પરિપૂર્ણ થવાને છ આરા લાગે છે. અવસર્પિણી કાલમાં વિલકત છ આરા પૈકીના ત્રીજા આરાના અંતમાં પ્રથમ તીર્થંકર થાય છે.

પ્રથમ તીર્થંકરના નિર્વાણ પછી ૩ વર્ષ અને ૮૫ માસ જતાં ચોથો આરો શરૂ થાય છે, આ ચોથા આરામાં બીજા ત્રેવીશ તીર્થંકરો થાય છે અને અંતિમ

મુનિયો અસારે પણ વિશાલ સંખ્યામાં મોબુદ્ધ છે. આ સિવાય મોક્ષ સાધનમાં દીગંબરો પુરુષ-વર્ગને જ યોગ્ય માને છે પણ શ્વેતાંબર સિદ્ધિ તો પુરુષ હો કે સ્ત્રી હો એમ મનુષ્યમાત્રને યોગ્ય માને છે. ઇત્યાદિ અનેક માન્યતા-ભેદો આ બે મૂલપક્ષમાં જોઈ શકાય છે. દિગંબરોમાં પેટા ધર્મ તરીકે પણ મૂલસંઘ, કાષ્ઠસંઘ, માથુરીસંઘ, વીશ પંચા વિગેરે અનેક છે.

શ્વેતાંબર સંઘમાં પણ કારણ પરત્વે મૂલનામમાં ફેરફાર થવાથી અનુક્રમે નિગ્રંથ ગચ્છ, ક્રોટિગચ્છ, ચંદ્રગચ્છ, વનવાસીગચ્છ અને વડગચ્છ એ નામાંતરો થયા છે. એટલે નિગ્રંથ ગચ્છના અંતિમ આચાર્ય કોડવાર સૂરિમંત્રને જાપ કરવાથી તે નિગ્રંથગચ્છ ક્રોટિગચ્છ રૂપે થયો છે. આજ રીતે અમુક કારણોને લીધે અંતિમ આચાર્યોથી વડગચ્છ સુધીના નામો બદલાય છે અને તે આચાર્ય નવા ગચ્છના મૂલપુરુષ તરીકે પ્રસિદ્ધિ પામ્યા છે, પણ અગીયારમી અને બારમી સદીમાં વડગચ્છના ઉપગચ્છો તરીકે—ખરતરગચ્છ અને વિધિપક્ષગચ્છ (અચક્ષગચ્છ ૧૨૨૧-સં) નીકળ્યા છે તેમજ સં. ૧૨૯૩ ના વૈ. શુ. ૩ ને દીવસે તો વડગચ્છ એવા નામનું પણ રૂપાંતર થયું છે. કેમકે ચીતોડના મહારાણાએ તે દીવસે વડગચ્છના સૂરિપદના (ઉત્તરાધિકારી) અંતિમ આચાર્ય મહાતપસ્વી હિરણ જગચ્ચન્દ્રે સૂરિશ્વરને “તપ્પા” એવું બીરૂદ આપ્યું હતું. આખરે તે બીરૂદજ “તપગચ્છ” એવા નામમાં ફરી ગયું. વળી સોળમી સદીમાં શ્વેતાંબર વર્ગમાં પાયચંદ અને લોંકાગચ્છ નીકળ્યા હતા. આ શ્વેતાંબર વર્ગના દરેક પેટા ધર્મમાં અમુક માન્યતામાંજ જુદાઈ રહે છે, આટી મૂલ તત્ત્વો તો દરેકના સમાન જ છે.

સત્તરમી સદીના મધ્યકાલ જતાં તો લોંકાગચ્છમાંથી એક સંકુચિત દૃષ્ટિવાલો ટુંઢીયામત નીકળ્યો છે. જેણે અલ્લાહો અકબરના પડવાની અસર થવાથી મૂર્તિપૂજનો નિષેધ કરેલ છે તથા શ્વેતાંબર વર્ગના ૪૫ આગમમાંથી ૩૨ આગમ સ્વીકારેલ છે. તેમાંથી પણ પોતાની સંકુચિત વલણને મળતાં પાઠોને જ તેઓ પૂર્વાચાર્યના સંસ્કૃત પ્રાકૃત ગ્રંથ અને ટીકાઓને માનતા નથી. પણ માત્ર તે ગ્રંથોનાજ યુજરાતી અવતરણને સ્વીકારે છે. તે સ્યાદાદને સ્વીકારે છે. પણ બ્રોહ્મોના શ્લયવાદ મતની પેઠે પ્રમાણ, પ્રમેય, નિર્લેપ અને નય તરફ બેદરકારી રાખે છે. તેમ તેના ગુરૂઓ પ્રથમ પગથીયાના અધિકારી પાસે સાતમા પગથીયાની કિંવા કરાવે છે. પણ માત્ર તે ગૃહસ્થે “અમુકજ મારા ગુરૂ ઇત્યાદિ” ટુંકી મર્યાદાવાળું સમકિત પલ્લવગ્રાહી કયું હોવું જોઈએ.

વળી ટુંઢીયા મતના (તેરાપંથી વિગેરે) કેટલાક રીતરીવાજોથી સખેદ કહેવું પડે છે કે—જોનેતર વિદ્વાનો “ગૃહસ્થ જોનોની અહિંસા અનાદરણીય છે” ઇત્યાદિ શબ્દોનો પ્રયોગ કરે તેવા સંયોગોમાં તેઓએ આદ્યસાતત્વનો ઉપયોગ કર્યો છે એટલે યોગી કે ગૃહસ્થની શક્ય કે અશક્ય અહિંસાની સ્પષ્ટ વહેણણી કરી નથી.

૧૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તીર્થંકરના નિર્વાણ બાદ ૩ વર્ષ અને ૮૧ મહીને ચોથો આરો પૂર્ણ થતાં પાંચમા આરાનો પ્રારંભ થાય છે. આ કાલ ગણનાના અનુસારે (વિં સં ૧૬૭૯ માં) પાંચમા આરાનું ૨૪૪૫ મું વર્ષ ચાલે છે. અત્યાર સુધીમાં ચોવીશ તીર્થંકર થઈ ગયા છે. જેમાંના અંતિમ તીર્થંકર મહાવીર સ્વામી છે. હવે પાંચમો અને છઠ્ઠો આરો પૂરો થતાં સુધી ચાલુ અવસર્પિણી કાળમાં કોઈ તીર્થંકર થશે નહીં. આ દરેક તીર્થંકરે જન્મ પામ્યા પછી ગૃહસ્થ, યોગી (છદ્ધસ્થ), અને તીર્થંકર એમ ત્રણ દશા ભોગવે છે અને ત્યાર પછી નિર્વાણ પ્રાપ્ત કરતાં અખંડાનંદી સિદ્ધ થાય છે. જેઓ સિદ્ધ થવાથી પરમાત્મા થયા મનાય છે. દરેક અરિહંતોની તીર્થંકર દશાવાલી મૂર્તિઓની ઉપાસના કરાય છે. જે મૂર્તિઓની ઓળખાણ તેમના રંગ તથા લાંછન-ચિન્હ ઉપરથી થાય છે—તે ચોવીશે તીર્થંકરોના નામ અને ચિન્હો નીચે મુજબ છે.

નામ	લાંછન	રંગ	નામ	લાંછન	રંગ
૧ ઋષભદેવ	બલદ	પીળો	૧૩ વિમલનાથ	વરાહ	પીળો
૨ અણ્ણતનાથ	હાથી	"	૧૪ અનંતનાથ	સિંચાણો	"
૩ સંભવનાથ	ઘોડો	"	૧૫ ધર્મનાથ	વજ્ર	"
૪ અભિનંદન	વાંદરો	"	૧૬ શાન્તિનાથ	હરણ	"
૫ સુમતિનાથ	કાંચ	"	૧૭ કુંથુનાથ	બકરો	"
૬ પદ્મપ્રભુ	કમલપદ્મ	લાલ	૧૮ અરનાથ	નંદાવર્ત	"
૭ સુપાર્શ્વ	સાથીયો	પીળો	૧૯ મન્દલીનાથ	કલશ	લીલો
૮ ચંદ્રપ્રભુ	ચંદ્ર	ઘોળો	૨૦ મુનિસુવ્રતસ્વામી	કાચળો	કાળો
૯ સુવધિનાથ	મગર	"	૨૧ નમીનાથ	કમલ	પીળો
૧૦ શીતળનાથ	શ્રીવત્સ	પીળો	૨૨ નેમિનાથ	શંખ	કાળો
૧૧ શ્રેયાંસનાથ	ગેંડો	"	૨૩ પાર્શ્વનાથ	સર્પ	લીલો
૧૨ વાસુપૂજ્યળ	પાટો	લાલ	૨૪ મહાવીરસ્વામી	સિંહ	પીળો

આ રીતે બન્ને દર્શનની કાળમાન્યતા પણ એકમેક અને અલગ અલગ છે.

આ ઉલ્લેખ ઉપરથી સમજી શકાય છે કે જૈન ધર્મ જૌદ્ધધર્મની શાખા નથી. કારણ કે જૌદ્ધ પીટિકાઓજ મહાવીર સ્વામીને છુદ્ધના સમકાલીન અને પ્રચંડ વિરોધી તરીકે ચીતરે છે. આ માન્યતામાં જર્મન વિદ્વાન ડોક્ટર હર્મન જેકોબીનો એક ફકરો બહુ ટેકાદાર થશે. તે આ પ્રમાણે છે:—

In conclusion let me assert my conviction that Jainism is an original system, quite distinct and independant from all others, and that, therefore, it is of great importance for the study of philosophical thought and religious life in ancient India (Read in the congress of the History of Religions.)

શ્રી સ્થૂલભદ્ર સજ્જાય તથા શ્રી જયવંતસૂરિ.

૧૫૫

વળી વીર શિષ્ય ઈંદ્રભૂતિ ગૌતમે નવા પંથ તરીકે બુદ્ધધર્મ ચલાવ્યો. આ કથન પણ પુરવાર થઈ શકે તેમ નથી. કોઈ કહેશે કે બૌદ્ધ કીર્તિમુનિથી બૌદ્ધધર્મ પ્રવર્ત્યો? આ સત્યાંશને મીથ્યા ઠરાવતાં અટકવું પડે છે. કેટલાએક શૈવ ધર્મમાંથી જૈનધર્મ પ્રકટયાનું માને છે. પણ એ પૌરાણિક માન્યતાનો બીજા સમયે ભ્રમસ્ફોટ કરીશ એવી આશા રાખું છું.

ઉપરોક્ત નિબંધના વાંચનથી-મનનથી સ્પષ્ટ થાય છે કે જૈનધર્મ એ પુરાણો સ્વતંત્ર ચાને બીલકુલ નીરાલો ધર્મ છે.

—મુનિ જ્ઞાનવિજયજી.

સદ્ગુણ જ્ઞાનનિધિ-શ્રીમત્સ્થૂલભદ્રજીની સજ્જાય.

બોલોનાજી બોલોનાજી સ્થૂલભદ્ર વાલમ પ્રિતલડી ખટકે છે બોલોનાજી. (એ ટેક)

જોગ ધ્યાનમેં જોડી તાલી, હાથ ગ્રહી જપ માલી;
સ્થૂલભદ્ર યોગીશ્વર આગે, બોલો કોશા બોલી. બોલોનાજી ૧

અણુ બોલે ઈંદ્રાં કેમ સરસેં, પ્રેમનો કાંટો ખૂંચે;
આમણુ દ્વમણી દેખી મુજને, પાડોશી સહુ પૂછે. બોલોનાજી ૨

મા આગળ મોશાલ વખાણ્યો, હું ગુણ જાણું તોહિલા;
એક ઘડી રીસાવી રહેતી, ત્યારે ચાતા દોહિલા. બોલોનાજી ૩

એક વાંઝણીને જોટો મહોટો, એ સાચું કેમ પ્રીછે;
તેમ વેસ્થાને સંગે આવી, સંજમ રાખણુ ઈચ્છે. બોલોનાજી ૪

વાય ઝકોળે ડોલે દીવો, અગનિ ધી વિઘરાય;
તેમ નારી સંગે વ્રત ન રહે, આખર હાંસી થાય. બોલોનાજી ૫

શૂકા પાન શેવાળને ખાતા, વન વસિયા જે યોગી;
તે પણ નારી દરિસણુ દેખી, કામ તણા થયા લોગી. બોલોનાજી ૬

મુનિવરની મુદ્રા લેઈ જોડા, વળી ખટ રસ પણ ખાવા;
કોળીના ટોળામાં કુશલે, રતન વાંછે લઈ જવા. બોલોનાજી ૭

સ્થૂલભદ્ર કહે સુણુરે કોશા, કહી સારી તેં વાણી;
મા મોસાળ એ પદને અરથે, તું મુજ માત સમાણી. બોલોનાજી ૮

છોડોનાજી છોડોનાજી કોશાજી વિષયનાં વચણાં વિરૂવાં. છોડોનાજી (એ ટેક)

ઘટતા બોલ કહ્યા તેં સઘળા, ઉથાપ્યા નવિ જાય;
નવવિધ વાડ રાખે તે મુનિવર, આગમે કહેવાય. છોડોનાજી ૯

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચિત્ર લખિત પુતલડી પણ, નિરખે નહિ સોભાગી;
 તો કિમ નિશદ્દિન નારી સંગે, રાચે વડ વયરાગી. છોડોનાજી ૧૦
 સરસ આહાર નવિ ખાય મુનિવર, તપ જપ કિરિયા ધારી;
 વન મૃગની પરે મમતા મૂકી, વિચરે મુનિ બ્રહ્મચારી. છોડોનાજી ૧૧
 કોઈક ભાવી પદારથથી હું, ગુરૂ આજ્ઞા લઈ આવ્યો;
 પણ એમ ન રહેવું ઘટે મુનિને, મો મન અરથ એ ભાવ્યો. છોડોનાજી ૧૨
 વિષય વિપાક તણા ફલ જાણી, વેશ્યા ! કરીએ દૂરે;
 સરલ સ્વભાવ સહી ગણુ આવે; તરીએ ભવજલ પૂરે. છોડોનાજી ૧૩
 મીઠી વાણી મુનિવરજીની, કોશાને મને ભેદી;
 શિયલ વત અંગે અનુવાળે, વિષયની વેલી છેદી. છોડોનાજી ૧૪
 ધન્ય શકડાલ તણો એ નંદન, ધન લાછલદે માય;
 શ્રીશ્રી મહિમા પ્રભસૂરિનો, ભાવ નમે મુનિ પાય. છોડોનાજી ૧૫ ધીત

શ્રી જયવંતસૂરિ.

(લે૦ મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ બી૦ એ૦ એલ૦ એલ૦ બી૦ મુ'અઈ.)

આ નામના એક કવિ વિક્રમ સત્તરમી સદીમાં જૈન ગુર્જર કવિ થઈ ગયા છે. તેમની એક ગુર્જર કવિતા નામે નેમનથ સ્તવન ૪૦ કડીનું હમણાં મુનિશ્રી સંપત્તિજયના શિષ્ય મુનિ ધર્મવિજયે સંશોધન કરેલું. બીજી બે કૃતિ નામે સંસ્કૃતમાં અજ્ઞાત કવિકૃત નેમિજિનને ઉદેશી લખાયેલું શમામૃત. નામનું છાયાનાટક તથા સોમસુન્દરસૂરિએ રસસાગર કાગ નામનું ગુર્જર કાવ્ય —એ સાથે બહાર પડેલું છે. જયવંતસૂરિના આ અપ્રકટ ગુર્જર સ્તવન પ્રકટ કરવા માટે સંશોધકને ધન્યવદ્ધ ઘટે છે; તે અને કવિના સાંખ્યે પ્રસ્તાવનામાં લખેલી હકીકત કરતાં વિશેષ હકીકત પ્રયાસ કરતાં સાંપડી શકે તેમ છે, અને તેથી મને જે વિશેષ હકીકત માલૂમ છે તે અત્ર દર્શાવવાનો મારો પ્રયત્ન છે.

આ કવિ પોતાના ગુરૂનું નામ વિનયમંડન જણાવે છે તે યથાર્થ છે. વિનયમંડનની કૃતિ તરીકે મારી સંગ્રહિત કરેલી અને જૈન કૌન્દરન્સ તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલી જૈન રાસમાળાની પૂરવણીમાં ૫૬૬ માં ‘ઋષિદત્ત રાસ’—અમદાવાદનો ચંચળબાઈનો ભંડાર—એ પ્રમાણે જણાવેલું છે, તે ખરું નથી, કારણકે તે પૂરવણી મોટે ભાગે જૂદા જૂદા ભંડારોની ટીપ પરથી કરવામાં આવેલી હતી. તે વખતે ઉક્ત રાસ જોવામાં આવેલ નહિ હતો, અને ચંચળબાઈના ભંડારની ટીપમાં તેમ લખાયેલું હતું.

શ્રી જયવંતસૂરિ.

૧૫૭

આ 'ઋષિદત્તા રાસ' ની પ્રત મેં જોયેલી છે અને તેમાં આપેલી પ્રશસ્તિ પરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે તેના રચનાર વિનયમંડનના શિષ્ય આ જયવંતસૂરિ જ છે. તે પ્રશસ્તિ નીચે પ્રમાણે છે:—

વડતપગછ સોહાકર હો, શ્રી વિનયમંડન ગુરુરાય;
રતનત્રય અરાધકા હો, જે જગિ ધર્મસહાય.
જે જગિ ધર્મ સહાય ગુણાકર સુવિહિત નઈ ધુરિ કિધ
તસ સીસ ગુણસોભાગ સુનામઈ, જયવંત સૂરિ પ્રસિદ્ધ
તેણું રસિક જન આગ્રહ જાણી વિરચ્યું સતીચરિત
ઉત્તમ જન ગુણ સુણતાં લણતાં, હુઈ જન્મ પવિત્ર.
સંવત સોલ સોહામણો હો ત્રિતાલઉ ઉદાર
માગસિર સુદિચઉદસિ દિનઈ હો દીપંતું રવિવાર
દીપંતું વાર સુરોહિણી શશિ વરતમ વૃષ રાશિ
એ ઋષિદત્તા ચરિત્ર વળાણિઉં જયવંતસૂરિ બહલાસિ.
નૂન અધિક જે હુમ આગમથી, મિછા દુષ્ટડ તાસ
કવિતા વક્તા શ્રીતાજનની, ફલયો દિન દિન આસ.

આ કૃતિનું પૂર્વ અંથાય ૯૦૦ છે, તેની પ્રત ૪૯ પાનાની આણુંદળ કચ્ચા-જીના લંડાર-પાલીતાણામાં, ૩૫ પાનાની પાલીતાણાની વીરળાઈ પાઠશાળાના લંડારમાં, ૨૨ પાનાની માંગરોળના લંડારમાં, ૨૫ પાનાની મુનિ ગુલાબવિજયજીના લંડારમાં, ૧૯ પાનાની બે પ્રતો લીંગડીના લંડારમાં મેં જોઈ છે. આ ઉપરાંત અમદાવાદના ડેહલાના અપાસરાના લંડારમાં તેમજ ચંચળગામના લંડારમાં તેમજ ખંભાતના લંડારમાં આની પ્રત હોવાનું તે તેની ટીપ પરથી જણાય છે.

આ પ્રશસ્તિ પરથી જણાય છે કે પૂર્વના ગુરુ વિનયમંડન વડતપગચ્છના હતા. તેમજ વડતપગચ્છ કે જેમાં આ કવિના સમકાલીન કવિવર નયસુન્દર થઈ ગયા. (જુઓ આનંદ કાવ્ય મહોદધિ મૈ.ક્રિતક છટું—નયસુન્દર પર મારો પ્રસ્તાવમાં લેખ); વિશેષમાં જયવંતસૂરિનું બીજું નામ ગુણસોભાગ્ય હતું, અને તેમણે સં. ૧૬૪૩ ના માગશર શુદ્ધ ૧૪ ને વાર રવિવારને દિને ઋષિદત્તા રાસ સંપૂર્ણ કર્યો. વળી કવિ પ્રારંભમાં સરસ્વતીની સ્તુતિ કરતી વખતે જણાવે છે કે પોતે આ કૃતિ પૂર્વે કરેલાં ચરિત્ર ઉપરથી રચી છે. તે સ્તુતિ આ પ્રમાણે છે:—

શાસનસોહ કરી સદા, શ્રી વિદ્યા શુભરૂપ,
તે મન સમરૂં જેહને, સેવે સુરનર ભૂપ.
મિઠાઈ મુઝ વાણીએ, તેં દીધી છે ચંગ,
વળી વિશેષે વિનવું, દિએ રસ રંગ અલંગ.

૧૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઋષિદત્તા નિર્મલ થઈ, તે નિજ સત્ય પ્રમાણ,
 તસ આખ્યાન વખાણવા, દિધ મુઝ નિર્મલ વાણી
 કવિતા મહિમા વિસ્તરે, ફલીઈ વક્તા આસ,
 શ્રોતા અતિ રંજે જિણે, સો દિધ વચન વિલાસ.
 વિવિધ પરે કેલવણ, નિજ રમતિ અનુસાર,
 તુઝ પય કમલ પ્રસાદથી, જગિ વાણી વિસ્તાર.
 પૂર્વે છે સુકવેં કર્યાં, એહનાં ચરિત પ્રસિદ્ધ,
 તો હુઝ રસિક જના ગ્રહે, એ મેં ઉદય કીધ.
 કેવલ લહી મુકતેં ગઈ, કીધ કલંકહ છેક (છેદ),
 તે ઋષિદત્તા સુચરિતં, સુણયો સહુ સુવિવંક.

કવિની આ મુખ્ય અને મોટી કૃતિ એકજ હાથ લાગી છે. આ તથા ઉપરોક્ત પ્રગટ થયેલ નેમિજિન સ્તવન સિવાય બીજી બે નાની કૃતિઓ જણાઈ છે. એકતો ૩૭ કડીનો સીમંધર સ્વામી પર લેખ એટલે કાગળ રૂપે સ્તવન છે, અને બીજી ૭૭ કડીનું નેમિરાજીન બાર માસ વેલ પ્રબંધ એ નામનું લાંબું શુર્જર કાવ્ય છે. તે પૈકી સીમંધર સ્વામીના સ્તવન આદિ અને અંત નીચે પ્રમાણે છે:—

રાગ સામેરી

સ્વસ્તિ શ્રી પુંડરગણી, મોરો મુગુણ સીમંધર સ્વામી
 મુખ બોલતાં અમૃત ઝરે, મનોહર મોહન નામ
 ગુણ:કમલ તોરે વેધીઓ, મન ભર મુઝ રસ પૂરિ
 તુઝ લેટવા અલબે ઘણો, કિમ કરૂં થાનિક હરિ રે
 વાહલા તૂં પરદેસેં જઈ રહિઉ
 હરિં નયન મેલાવડો રે, વાહલા તૂં. ૧

સાધુ શિરોમણી બાણીએ તો, શ્રી વિનયમંડળ ઉવઝાય રે,
 તાસ સીસ ગુણ આગલો તો, બહુલા પંડિત રાય રે. ૩૬ એહવારે
 આસો શુદ્ધ પૂનિમ દિને તો, શુક્રવાર એકાંતે રે
 કાગલ જયવંત પંડિતે તો, લિખીઓ માઝિમ રાતિ રે-૩૭
 એહવા રે ગુણ તુમ તણા—.

આની પ્રત પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજીની પાસેથી તેમજ માંગરોળના લંડા-રમાં ત્રણ પાનાની મેં જોયેલી છે, આમાં રચ્યાનો માસ તથા તિથિ વાર આપેલ છે, પણ સંવત નથી આપ્યો તો તે સંવત્ પંચાંગમાંથી જેમાં તે માસ તે તિથિ અને તે વાર જણાય તે પરથી નિર્ણય થઈ શકે તેમ છે. નેમિરાજીન બાર માસ વેલ નામની કૃતિના પ્રારંભ અને અંત આ પ્રમાણે છે.—

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૧૫૬

રાગ મદહાર. ધૂરિ દૂહા.

વિમલ વિહંગમ વાહિની, માતા ઘઉં વરદાન,
 દ્વાદશ માસ સોહામણી, ગાઉં જિન ગુણ ગાન. ૧
 વેધક જન મન રીઝવઈ, માનનિ મોહણ વેલિ,
 ગુણ સોભાગ સોહામણી, વાણી ઘઉં રંગ રેલિ. ૨
 મુગતિ માનિની મનિ ધરી, રાણુલિ છાંડિ નેમિ
 પિઉ વિધુરત લોજકુંચરિકું, વિરહ દહઈ જિજિનેમિ. ૩
 બાર માસ ગુણ જિણ તણા હો, ગાતાં મ કરો પ્રમાદ,
 ઋદ્ધિ અનંતી આગ મિઈ હો, સુણતાં હુઈ આદહાદ.

ત્રૂટક

સુણતાં હુઈ આદહાદ સદાઈ, જિણ ગુણ અતિહિં રસાલ,
 મનનઈ ભાવિ તેહજ ભણતાં, દિન દિન મંગલમાલ,
 શ્રી વિનયમંડન ઉવચાય અનોપમ તપગછ ગયણે ચંદ,
 તસુ ત્રીસ જયવંત સૂરિવર વાણી સુણતાં હુઈ આણુંદ. ૭૭

આની પ્રત ગણિ ઋદ્ધિસુંદર લિખિતં શ્રી મસૂદા નગરે સંવત્ ૧૭૦૬ વર્ષે,
 એક પાનામાં ૨૨ પંક્તિવાળાં ત્રણ પાનાં વાળી સ્વ૦ વિજયધર્મસૂરિ પાસે
 નોંધાઈ હતી અને લીંબડીભંડારમાં ૧૭ પંક્તિનાં ચાર પાનાં વાળી પ્રત મેં જોયેલી
 છે. અને તેમાં અંથાત્ર શ્લોક ૧૭૫ એમ જણાવેલું છે.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

(ગતાંક ૫૪ ૧૨૯ થી ૧૩૩)

મંત્રીરાજ પોતાના સ્વામીના હુકમથી રાજ્યના કામે ખંભાત આવ્યા. ત્યાં
 સિદ્ધીક નામનો ધનાઢ્ય મદાન્ધ પુરૂષ રહેતો હતો. તે ગરીબ ઉપર અન્યાય કરતો
 હતો છતાં કેાઈ તેને કાંઈ કહી શકતું નહોતું અને એટલેા બધો અભિમાની હતો,
 કે રાજાએને પણ હિસાબમાં ગણતો નહોતો અને ખંભાતમાં આવનાર નવા અ-
 ધિકારીને પણ સિદ્ધીકને ત્યાં મળવા જવું પડતું હતું. ભર્યના રાજા શંખ સાથે
 તેને મિત્રતા હતી.

એક વખત વસ્તુપાલ મંત્રીએ તેણે કરેલા એક અપરાધની બાબતનો નિર્ણય
 કરવા બોલાવ્યો, છતાં મંત્રીરાજ તથા રાજા વીરધવલનો તિરસ્કાર કરવામાં તેણે
 બાકી રાખી નહીં.

૧૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વસ્તુપાલે રીતસર ફરી કહેવરાવ્યા છતાં તેમની સર્વ વાતનો અનાદર કર્યો; તેટલુંજ નહીં પરંતુ પોતાના મિત્ર શંખ રાજા પાસે મંત્રીરાજની નિંદા કરી. શંખ રાજા અને વસ્તુપાલની વચ્ચે લડાઈ થઈ જેમાં વસ્તુપાળે વિજય પ્રાપ્ત કર્યો અને શંખની હાર થવાથી તેના ખજાનામાંથી ઘણુંજ દ્રવ્ય મળ્યું. આમ છતાં સિદ્ધિક વસ્તુપાળનું અપમાન કરતોજ રહ્યો, જેથી મંત્રીજીએ પોતાનું સૈન્ય સાથે લઈ સિદ્ધિકને ઘેર જઈ ઘેરા ઘાડ્યો.

વસ્તુપાળના પોતાના પુણ્ય બળથી પોતાની પાસે સાધન પણ પૂરું હતું. ૧૮૦૦ સુભટો તે બંને બંધુઓના અંગરક્ષક હતા. ૧૪૦૦ સામાન્ય રજપૂતો બીજા દરજ્જાના હોઈ વિજય પ્રાપ્ત કરી શકતા હતા. ૫૦૦૦ નામી ઘોડા, ૨૦૦૦ ઉત્કૃષ્ટ ગતિવાળા પવનચેળી અશ્વો, ૩૦૦ હુઝૂલી ગાયો, ૨૦૦૦ બળદ, હજારો ઉટો અને હજારો ભેંસો દુધ આપનારી હતી. ૧૦૦૦૦ નોકર ચાકર હતા. ત્રણશે હાથી તો રાજા તરફથી ભેટમાં મળેલા હતા. પોતે સમજતા હતા કે રાજકર્મ-ચારી શુદ્ધસ્થનું જીવન પૈસાપર નિર્ભર હોય છે, જેથી ચારકોડ અસરશી આઠ, કરોડ મુદ્રા હમેશાં પોતાની પાસે રોકડ રાખતા હતા.

પુણ્ય કરવાથી પુણ્ય વધે છે એમ તેઓ માનતા હોવાથી દીન દુઃખી જનોનું પોતાના કુટુંબ પ્રમાણે પાલન કરતા હતા. દીન, દુઃખી, આર્ત, વગેરેના ઉદ્ધાર માટે દરરોજ ૧૦૦૦૦ દ્રમ્મ ખર્ચ કરતા હતા. મંત્રીરાજના સુભટોએ સિદ્ધિકના સાંભા જઈ તેના સુભટોને મારી પીટી સિદ્ધિકને કેદ પકડી મંત્રીને હવાલે સોંપ્યો. અને પોતાના સુભટોને હુકમ કર્યો કે તેની અન્યાયી કુલ સંપત્તિ લઈ રાજદર-ખારમાં દાખલ કરો. જેથી તેના ઘરમાંથી ૫૦૦૦ સોનાની ઘંટો, ૧૪૦૦ ઘોડા તેમજ રત્ન, મણી, માણિક વગેરે સારી સારી ચીજો દરબાર દાખલ કરીને કોઈપણ ગરીબને હવે પછી અન્યાય નહીં કરવા, તેમજ રાજ્યનું અપમાન નહીં કરવું તેવી શરતે સિદ્ધિકને છોડી દીધો.

ન્યારે મંત્રી ખંભાતમાં આવ્યા હતા ત્યારે તેમના આવતા પહેલાં કોઈ દેર્વાએ સિંહપર બેસી આકાશમાં રહી નગરના લોકોને જણાવ્યું હતું કે, વસ્તુપાળ, તેજપાળ ન્યાયના પક્ષપાતી, ધર્મમૂર્તિ છે, દીનજનોના બંધુ અને પ્રૌઢપ્રતાપી છે, જેથી તેની કોઈએ અવગણના કરવી નહીં. જેથી જે રાજા, મહારાજા તથા સુભટોએ આ દેવવાણી સાંભળી તેમણે વસ્તુપાળ-તેજપાળને અનેક ભેટો મોકલી. ત્યાર-બાદ મંત્રીરાજ ત્યાંના કાર્યથી નિવૃત્ત થઈ ધોલકા પહોંચ્યા, જેથી પૂર્વ સંચિત શુભ કર્મના યોગથી શ્રી નયચંદ્રસૂરિજી મહારાજ આમાનુષામ વિચરતા ધોલકા પધાર્યા. તે વખતે મંત્રીરાજ સપરિવાર ગુરૂવંદન કરવા ગયા. સૂરિજીએ ધર્મદેશના આપી જેમાં દાનધર્મની ઘણીજ પુષ્ટિ કરી. સુપાત્રદાન-અભયદાન-ધર્મોપદ-ભદાન એ ત્રણે પ્રકારના દાનનું એવું સરસ વર્ણન કર્યું કે જેથી ભિક્ષાચરોને પણ

જૈન ઐતિહાસીક સાહિત્ય.

૧૬૧

દાન દેવાની ઇચ્છા થાય. આ ઉપદેશથી વસ્તુપાળને પણ શ્રદ્ધા થઈ ગઈ કે લક્ષ્મીનું આભરણ દાન છે. અને તેને બંને લાઘ્યોએ સફળ પણ કરી બતાવ્યું. અનેક દાનશાળા કે જ્યાં સદાકાળ અન્નપાણી અપાય તેવી ઉઘાડી. રસોયાને પણ હુકમ કર્યો કે સર્વ જીવાત્મા અમારે સમાન છે, માટે જેથી યાચક ગમે તેવી હાલતમાં આવે તેમને મોઢે માંગી વસ્તુઓ ખવરાવવી. ગાયો વગેરે ચોપગા જનાવરો, કબુતર વગેરે પક્ષીઓ સર્વ જીવોને દાન આપો. મનુષ્યોની વિશેષ ભક્તિ કરો, કારણકે તેના જીવવાથી તે અન્ય જીવોનું રક્ષણ કરશે. સર્વ જીવોને અન્ન શુદ્ધ કરી ખવરાવો, પાણી ગળીને પાઓ. સાર્વજનિક દવાખાનાં ખોલી તેમાં વિદ્વાન વૈદ્યો દાખલ કર્યા. બીમારની સારવાર માટે તેમાં નોકરો રાખ્યા. જનાવરોની પણ ચિકિત્સાના સાધનો બનાવ્યા. અને દવાખાનાના નોકરોને આજ્ઞા કરી કે અદ્ય અરંભથી ઓષધીઓ તૈયાર કરવી. મતલબકે ધર્મ સાચવીને દરેક કાર્યો કરવાની રજા આપી. બંને બંધુઓએ તે તમામ ખાતા ઉપર દેખરેખ રાખવા માંડી. નવતત્ત્વના ત્રીજા પુણ્ય તત્ત્વમાં જે નવ પ્રકારો પુણ્યબંધના બતાવ્યા છે તે તમામ પ્રકારોએ મંત્રીરાજ વસ્તુપાલ, તેજપાલ પુણ્ય બંધવા લાગ્યા, શરદીના વખતમાં લાખો રૂપીયાના કપડા ગરીબોને આપતા હતા. મુનિમહારાજોને શુદ્ધ નિર્દોષ કઢપનીય આહાર, વસ્ત્ર આપવાનું તો તેનું પરમ કર્તવ્યજ હતું. જ્યાં સાંભળવામાં આવે કે મનુષ્ય અને પશુ માટે પાણીની તંગી છે, ત્યાં તત્કાળ કુવા, તળાવ કરાવી ખોટ પુરી પાડતા હતા. મંત્રીરાજે હજારો જળાશયો નવા ખોદાવ્યા, અનેક રીપેર કરાવ્યા. હજારો ધર્મશાળાઓ બંધાવી.

વસ્તુપાળ, તેજપાળના અનુપમ ચરિત્ર માટે કીર્તિકૌમુદિ, સુકૃત સાગર, વસંત વિલાસ, વસ્તુપાળ તેજપાળ પ્રશસ્તિ વગેરે અનેક ગ્રંથો છે, જે જોવાથી જણાય છે કે વસ્તુપાળ, તેજપાળ ખરેખર ધર્મરત્ન હતા અને ધર્મ માટે તન, મન, ધન કુરબાન કરી દેતા હતા. વળી બારવ્રતધારી શ્રાવક હતા. પાંચમી તપ, વીશ સ્થાનક તપ, અને ચોદશી તપ નિરતિચારપણે પૂર્ણ કર્યા હતા. વસ્તુપાળને લલિતા દેવી અને સૌખ્યલતા નામની બે સ્ત્રીઓ હતી. લલિતાદેવીએ નવકાર મંત્રના તપની આરાધના કરી હતી અને સૌખ્યદેવીએ નવકાર મંત્રનો કોટિ બપ કર્યો હતો.

નવકાર મંત્રની આરાધના વિધિ આ પ્રમાણે છે. નવકાર મંત્રના ૬૮ અક્ષરો છે. જેમાં પ્રથમ “ નમો અરિહંતાણું ” ના સાત અક્ષરો છે તો સાત ઉપવાસ કરવાથી પ્રથમ પદની આરાધના થાય છે. બીજા “ નમો સિદ્ધાણું ” પદના પાંચ અક્ષરો છે તેથી પાંચ ઉપવાસો કરવાથી તે પદની આરાધના થાય છે. એમ

૧૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એ માસ અને સોળ દિવસમાં આ તપ પુરો થાય છે. તેમાં ૬૮ ઉપવાસ અને ૮ દિવસ પારણા આવે છે.

તેજપાળ મંત્રીની સ્ત્રીનું નામ અનુપમાદેવી હતું. તેમણે પણ નંદીશ્વર તીર્થ તપ આદિ અનેક તપ કર્યા અને અનેક જૈનાચાર્યોને આમંત્રણ કરી પોતાની તપસ્યાના ઉજમણા કર્યા હતા. વસ્તુપાળ, તેજપાળે સિદ્ધાચળજી, ગિરનારજી, તારંગાજી, પાવાગઢ, આબુજી, સંમેત્ત શિખરજી, આદિ તીર્થો પર જિન મંદિર અંધાવ્યા છે.

માલવામાં આવેલા સાચાર નગરમાં મહાવીર પ્રભુની યાત્રામાં તેજપાલ મંત્રીએ લાખો રૂપિયા ખર્ચ્યા છે. એ તીર્થમાં જે ચરમ તીર્થંકરની પ્રતિમાજી છે તેની પ્રતિષ્ઠા વીર નિર્વાણના સીતેર વર્ષ પછી શ્રી રત્નપ્રભસૂરિજીએ પોતાના હાથે કરાવેલી છે કે તે વખતે અનેક શાસન પ્રભાવક સાધુ શ્રાવકો ત્યાં આવ્યા હતા સિદ્ધાચળજી, ગિરનારજીની ૧૨ યાત્રા મોટા મોટા સંઘ કાઢીને કરો હતી. અનેક મુનિરાજોને સૂરિ પદ અપાવ્યા. દરેક વર્ષમાં ત્રણ વખત સાધર્મીવાત્સલ્ય કરતા હતા.

એક વખત શ્રી નયચંદ્રસૂરિ મહારાજે મંત્રીઓને સૂચના આપી કે વાદળાંની છાયા માફક મનુષ્યની સંપત્તિ સ્થિર રહેતી નથી, તેટલામાટે લોકોપકારી કામ કરી પોતાનું નામ અમર બનાવવું તે તમારું પરમ કર્તવ્ય છે. તમે જાને આટલી હદે પહોંચ્યા છતાં તમારા સાધર્મી ભાઈઓ ભૂખે મરે તે આંખોથી જોઈ શકતા નથી ? અરે ભાગ્યવાનો ? વિચાર કરો. સૂરિજીનો આ ઉપદેશ સમયોચિત હતો. અત્યારના મહાપુરૂષોનો દષ્ટિપાત આ વિષયમાં પણ કેટલો મહત્વનો છે ? ગુરૂ મહારાજનો અપૂર્વ ઉપદેશ સાંભળી મંત્રીરાજોએ અભિગ્રહ ધારણ કર્યો કે—સમાનધર્મી શ્રાવક શ્રાવિકાઓના ઉદ્ધારમાં દરવર્ષે અમારે એક કરોડ દ્રમ્મ ઓછામાં ઓછા અવશ્ય ખર્ચવા.

હવે એક વખત સૂરિ મહારાજનો પત્ર આવ્યો તેને ગુરૂપ્રસાદ સમજી આદર પૂર્વક માથે ચઢાવી વાંચી સકળ કુટુંબને હર્ષ સહિત સંભળાવ્યો. તે પત્રમાં કેવા પ્રકારનો ઉપદેશ અને આજ્ઞા હતી તે હવે પછી આપીશું. (ચાલુ)—

એક રમુજ સંવાદ.

૧૬૩.

એક રમુજ સંવાદ.

(લેખક—મુનિ ન્યાયવિજયજી.)

પવન મંદ મંદ વહી રહ્યો છે. ભગવાન સવિતા નારાયણ પોતાના બાલ અને તિલ્લુ કીરણોને પૃથ્વી ઉપર ફેંકી તે દ્વારા તેની લાલ સાડી ખેંચી રહ્યો છે. મહી-રોમાં ઘંટાના રણકાર થઈ રહ્યા છે, સાધુઓ પોતાની પ્રાતઃક્રિયામાંથી નીવૃત્ત થઈ અભ્યાસની ધુન મચાવી રહ્યા છે, તે વખતે મોક્ષમાર્ગના મુખ્ય સ્તંભ સરખા દાન શીલ તપ અને ભાવ એ ચારે જણા એક ખુલા મેદાનમાં—કે જ્યાં નજીકમાં ત્રિલોકના નાથ શ્રી જીનેશ્વરદેવ શોભી રહ્યા છે, ત્યાં એકઠા થઈ પોતપોતાનાં યશોગાન ગાતા હતા. તેઓ યશોગાન ગાતાં ગાતાં આત્મલાઘાઉપર આવી ગયા. અને છેવટે તેઓનો વાદવિવાદ પણ શરૂ થયો.

તેઓના વાદવિવાદનું મુખ્ય કારણ માત્ર તેઓનું અભીમાન હતું, તેઓ દરેકનું એવું મંતવ્ય છે કે જગતમાં ખીજ કરતાં પોતાના ગુણો ચમત્કારિક સત્તા અને મોક્ષદાયક પ્રભાવ વધારે મહત્તાવાળા હોવાથી પોતેજ ઉચ્ચ સ્થાન ભોગવાને વધારે લાયક છે, તેઓમાં પોતાની મહત્તાને સ્થાપન કરતાં દાન કહે છે કે,

દાન—જગતમાં દરેક જીવોને મૂક્તિમાર્ગે જવા મુખ્યત્વે હુંજ કારણુ-ભુત છું. બાકી શીયલ, તપસ્યા કે ભાવ તમે બધા મારા સહચારી છો. કોઈ જીવમાં તાકત નથી કે મારા સિવાય તે સિદ્ધો મોક્ષે જઈ શકે. આ વિશ્વમાં મારી સત્તા—પ્રતિભાનું સ્થાન ખીજ કરતાં કોઈ અનેરું છે.

આ અભીમાની વાણી શિયલને રૂચિ નહીં, તે તડાકો કરતાં બોલવા લાગ્યું કે,

શીલ—અરે દાન ! બેસ બેસ. એટલી બધી શેખાઈ શાની કરે છે ? જો હું ન હોઉં તો સારા આબરૂદાર મનુષ્યની ગમે તેવી આબરૂ પણ કોડીની છે. ભલે મનુષ્ય ગમે તેવો દાતા હોય પરંતુ જો તે મારો અનુયાયી ન હોય તો તેનાં મહત્તા, યશ કે પ્રભાવ આછાં થઈ જાય છે. પંડિત કે મૂર્ખ, તવંગર કે ભીખારી અને રાજા કે રાંકને પણ મારી ખાસ જરૂર પડે છે. અને મારાથીજ તેની મહત્તા તપે છે.

આ શબ્દોથી તપ પણ શેનો મૌન રહી શકે ?

તપ—અરે ! તમે બન્ને આપબંધાર કરી ફેકટ શું કુલાઓ છો ? શું તપસ્યા વિના કોઈ જીવ મોક્ષમાં જઈ શકે ખરો ? ના ના ? એમ બનતું નથી. જીવને ગમે ત્યારે પણ તપસ્યા કરવીજ પડે છે. ‘યોગી, જાતિ, તપસ્વી કે સંન્યાસીઓ જંગલો સેવી અનન્ય ભાવથી મારી સેવા આદરે છે’ તેઓ મારા સા-

૨૧૪

શ્રી આત્માનંદ મકારી.

મર્થ ઉપર નીર્ભર રહીનેજ તેમ કરવા મથે છે. વળી મનુષ્યના ગમે તેવા કઠિણ કર્મો હોય તે પણ મારા પ્રભાવથી ગળી જાય છે, માટે મુક્તિમાર્ગનું અઠંગ કારણ હુંજ છું.

આ ગર્ભ ભર્યા વચનોથી છ'છેડાઈ ત્રણેપર કરડી નજર નાખતો ભાવ શાંત રહી શક્યો નહીં. તે બોલ્યો કે,

માવ—અરે ! તમે બધા ફેાકટની ધમાલ કરો છો ! ખરી રીતે તમારા બધા કરતાં હુંજ મુખ્ય છું મારા સિવાય તમે ત્રણે શું કામના ? “ જેમ એકડા વિનાના મીંડા નકામા છે, તેમ ભાવ વિનાના તમે ત્રણે પણ કાંઈ કૃણ આપવા સમર્થ નથી.” દાન શીલ અને તપ ભાવ વિનાનાં સંપૂર્ણ ફલ આપનાર નથી—બદકે ત્રણે નીષ્ફલ છે.

ઉપરોક્ત વાદવિવાદથી દાનને પોતાનો હક લુટાઈ જવાનો ભય લાગ્યો. તેને સાથેના ત્રણે ઉપર રોષ છૂટ્યો.

દાન—રે શિયલ તપ અને ભાવ ! તમારા બધામાં કોઈ માફ મહાત્મ્ય જાણનાર નથી, એટલેજ મારાથી મોટા થવા છજો છો. પરંતુ હવે તો મારો પ્રભાવ સાંભળતાં વારજ તમારા દરેકનું માન ગળી જશે. મારા પ્રભાવથી શાલિભદ્ર જેવો ભોગી પણ ધ્રુવના તારા સમાન એકલા અટલ શોભી રહેલ મોક્ષને પામ્યો.—મોક્ષગામી થયો. એતો ત્રણે જગતમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. મારો આવો અદ્ભુત પ્રભાવ હોવા છતાં તમે મારાથી મોટા થવા મથો છો ! એતો નર્યો અન્યાયજ છે.

શિયલ પણ પોતાના પ્રભાવને કાંઈ ઉતરતો માનતો નહતો કે તે દાનનાં ગર્વ ભર્યા વચનો સાંભળી રહે.

શિયલ—અરે દાન ! માત્ર તને મારો પ્રભાવ શ્રુતિગોચર થયો નથી ત્યાં સુધીજ આ બડાઈ મારે છે—અને ગર્વભર્યા વચન બોલે છે. પરંતુ જ્યારે તું મારી સત્તા કે પ્રભાવ સાંભળીશ કે તરત બોલતો બંધ થઈ જઈશ. કદીપણ નહીં બનેલાં કાર્યો મારા પ્રભાવથી થયાં છે—થાય—છે ને થશે.

સુદર્શન શેઠને શુલીનું સિંહાસન થવામાં માત્ર મારોજ કટાક્ષ પાત હતો. અચલ મેરૂ પણ ધણધણે, સમુદ્ર પણ મર્યાદા મૂકી ખલભલે, અને સૂર્ય પણ અસ્તાચલ માંથી આકાશપટમાં હાજરી આપે. પરંતુ મારી ઉપાસના કરનારતો નિમકહલાલ પણ મારી સેવા નથી મૂકતો. અતે મારી સેવાથી તે ત્રણે જગતમાં પ્રસિદ્ધિને પામે છે. અરે, એકલી પ્રસિદ્ધિજ નહીં કિન્તુ ‘ ધ્રુવના તારા સમાં અડગ અને ઉચ્ચ અમર સ્થાનને ભોગવે છે. ’ “ માત્ર બાવીશસો વર્ષની પાછળ જોતો મારો અમર આત્મા ભરવેગમાં જગમગે છે, કામીઓના માન રૂપી હસ્તિનું મદન

એક રમુજ સંવાદ.

૧૬૫

કરનાર કરાલ વર્ષાઋતુ હોવા છતાં, હાવભાવ અને પ્રેમથી લયલીન બનેલી, મદમાં છલકતી અને રૂપમાં અપ્સરા સરીખડી કોશા વેશ્યા પોતાની દૃષ્ટિ સન્મુખ હોવા છતાં અને અનેક મદન દીપક વિલાસોની ચિણુગારી ભભકતી હોવા છતાં પણ પારકાની સહાય વિનાજ, રતિપતિરાજનો પરાજય કરી વિજય વાવડો ફરકાવનાર એ સ્થુલિલદ્રવીરને ધન્ય છે.” તેમણે આ જગતમાં ચોરાશી ચોનીશી સુધી પોતાનું નામ અમર કર્યું છે, એ પણ મારો જ પ્રભાવ છે. મારાથી મનુષ્યની કીર્તિરૂપી સ્ત્રી ચારે દિશામાં ભમી અમર સ્થાનને ભોગવે છે, અને તેનો આત્મા સંસારમાં ભમ્યા વિનાજ અચલ સ્થાનને ભોગવે છે. બેશક આ સાંભળીને તમે મારી ઉત્તમતા વિષેનો મારો દાવો સત્ય હોવાનું કબુલ રાખશો એ નિઃસંશય છે.

તપની જીભમાંતો ક્યારની ચટપટી થઈ રહી હતી, પોતાને બોલવાનો વખત નહીં મળવાથી અત્યારસુધી તે મૌન હતો.

તપ—અરે નાદાન દાન ! અને અરે શીયલ ! તમારી બુદ્ધિ કામ કરી શકતી નથી. નહીંતો તમે બન્ને એમ કેમ ન માનો કે અમારા કરતાં પહેલો નંબર તપનો છે શું ? મારો પ્રભાવ એવો છે ? મારાથી અસ્થિર હોય તે સ્થિર થાય છે, વક પણ ઝલુ થાય છે. ગમે તેવું ફર્લભ કાર્યપણ સુલભ થાય છે અને હંસાધ્ય સુસાધ્ય બને છે “ અગ્નિ જેમ લાકડાના ઢગને બાળી નાખે છે તેમ હું પણ અનન્ત ભવોમાં એકહું કરેલ હર્જર કર્મ પણ ક્ષણવારમાં ભસ્મસાત્ કરું છું, ” *બાહ્ય અને અભ્યંતર તપસ્યા રૂપી અગ્નિ તપતાં સાધુઓ ક્ષણવારમાં હર્જર કર્મોને બાળી નાંખે છે—કાપી નાંખે છે. દરેક જીવોને કર્મોનો નાશ અવશ્ય કરવો પડે છે, તેને માટે બે રસ્તા છે.

❁ અણસર્ગમૂળોર્ઝરિઆ વિત્તીસંરૈવેવણં રસર્ચ્ચાઓ કાર્યેકિલેસો સંલીળ યાર્ય વજ્જો તવોહોઈ—॥

પાયચ્છિંતં વિણે વેયાવચ્ચં તહેવસજ્ઞોઓ જ્ઞાણં ડર્સર્ગોવિઅ આમ્હિંતરઓ તવો હોઈ ॥

નવતત્ત્વ—૩ ૬-૩ ૭

અર્થ—અનશન, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસભાગ, લોચાદિક દેહકષ્ટ, અંગે પાંગ દેહાવય-નોકાણુ. આ છ પ્રકારનો બાહ્ય તપમાં સમાવેશ થાય છે.

પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, સેવા, અભ્યયન, ધ્યાન અને ઉપસર્ગોની સહનશીલતા આ છ ભેદે અભ્યંતર તપ થાય છે.

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાંતો કર્મોને 'અનુભવિને (વેદિને) અથવા તપસ્યાથા કર્મો ખપાવાય છે, અને કુમાર્ગે ચડેલા જીવને લાગેલા પાપશુરૂપે આપેલા પ્રાર્થાશ્રિત્તથી ખપાવી શકાય છે. બ્રાહ્મણ, સ્ત્રી, બાળક અને ગાયની હત્યા કરનાર ઘોર પાપી દ્રઢપ્રહારી જેવા અધમ નર રાક્ષસો પણ મારી સેવા કરવાથી નરકના અતિથી બનવાને બદલે મોક્ષમાં ગયા છે. આ પણ મારેજ પ્રતાપ.

મહાશય ભાવને પણ આ ધમાલમાં પોતાનું ઇંદ્રાસન ડુલી જવાનું સ્વપ્ન આવ્યું હતું. પોતાનો હક્ક સાચવવાના પ્રયત્નમાં કોણ પાછી પાની કરે ?

માવ—અરે મિત્રો ! તમો ખોટો બખડાટ કરો છો. મારે લીધે જગતમાં તમારી મોટાઈ છે, મારી શુદ્ધિ અને પ્રભાવમાંજ તમારી શુદ્ધિ અને પ્રભાવ સમાયેલાં છે—શોભે છે. તમો મારે લીધેજ મોટાઈ પામી મારાથી મોટા માનવામાં લગારે લાજતા પણ નથી ? “ જેમ આત્મા વિનાનું શરીર, ફલ વિનાનું ફુલ અને પાણી વિનાનું સરોવર શોભતા નથી, તેમ મારા સિવાય (ભાવવિના દાન, શીયલ કે તપ લગારે શોભતાં નથી. ” “ ઘણું ઘણું દાન આપ્યું, ઘણું શાસ્ત્રો ભણ્યાં, બહુ બહુ ઉચ્ચ ક્રિયાઓ કરી, નિરંતર ભૂમિ ઉપર શયન કર્યું, ઘણી ઘણી તીવ્ર તપસ્યાઓ આદરી, કઠિન ચારિત્ર પણ સેવ્યું છતાં આ દરેક ક્રિયા કરતાં હૃદયમાં ભાવનું પ્રાધાન્ય નહોતું તો તે ક્રેતર્યાને ખાંડવાની જેમ નિષ્ફળ છે.” (જેમ ક્રેતરને ખાંડવાથી કે વાવવાથી કાંઈ ફલ મળતું નથી તેમ ભાવ વિનાની બધી ક્રિયા ક્રેતરા જેવી હોવાથી તે માટે કરેલો પ્રયત્ન ફેાકટ થાય છે એવો આશય આ કથનમાં સૂચવેલ છે) વળી અનેક રાજા મહારાજાઓને પોતાના ચરણમાં નમાવનાર કેટલાકેને ભૂચાટતા કરનાર, કેટલાક શૂરવીરોની જયકીર્તિને ભૂમીમાં ભૂંસી નાંખનાર યુદ્ધના મેદાનમાં અનેક જીવોનો પરાજય કરતાં પાછી પાની નહીં કરનાર, સંસાર-સાગરમાં મોહના મજબુત પાશલાથી ઝકડાયેલ ભરતચક્રવર્તિ પણ મારા આશ્રયથી પ્રલયકાલનાં ઉછળતાં મહોદધિનાં મોજા સરખાં પાપોનો એક ક્ષણવારમાં નાશ કરી, મોહના બંધનને તોડી, સંસાર સાગરમાંથી નીકળી ઉજ્જવલ અદ્વિતિય જ્ઞાન પામી મોક્ષે ગયા. બોલો ! આ મારો એવો પ્રતાપ છે ?

પોતપોતામાં મોટાઈના ઝાંઝવા દેખનાર શીયલ તપ અને ભાવના ગર્વિત વચ્ચેના સાંભળીને દાન ગંભીરતાથી ફરીવાર બોલવાને તત્પર થયો.

૧ સીમંધર સ્વામીના વચનમાં આ કથનની પુષ્ટિ નીચે મુજબ છે.

પાવાણં ચત્તલભોકહાણંકમ્માણં પુવ્વિંદુચિણ્ણાણં દુપ્પહિકંતાણં વેહિત્તામુક્સો,
નચ્ચિઅવેહિત્તાં તવસાવા સોસહિત્તાં.

એક રમુજ સંવાદ.

૧૬૭

દાન—અરે હજી પણ તમે મારા સત્ય પ્રભાવથી અજ્ઞાત છો ! નહીં તો કદાપી મારાથી મોટા થવાની કૃતઘ્નતા ન કરત અને પોતાની આત્મલાક્ષા કરી તમારું મહાત્મ્ય ન ઘટાડત. અસ્તુ ! હવે મારો પ્રભાવ સાંભળો. પૂર્વે ધન-સાર્થવાહે* અતિ ભક્તિપૂર્વક સાધુને ઘી બંડારાવવાથી આ અવસર્પીશ્રિમાં આદ્યપ્રથિવીનાથ પ્રથમ યોગીશ્વર અને આદિમ તીર્થંકરની પદવીઓ સંપાદન કરી. આ પણ મારો પ્રભાવજ સમજી લેવો. અરે ત્રૈલોક્ય પિતામહ શ્રીઆદીશ્વર પ્રભુ જેવા સિદ્ધપુરૂષે પણ પોતાના પવિત્ર હાથ શેલડીરસનું દાન કરનાર એયાંસકુમારના હાથ નીચે ધર્યો એ પણ મારો પ્રતાપી પ્રભાવ છે. “અરે પારકાની રંચમાત્ર સ્થાયતાવિના મોક્ષમાર્ગમાં જવા પ્રવૃત્ત થયેલ જીવ પણ મોક્ષને કાંઠે બેઠેલા પણ દાનની ઉપેક્ષા કરી શકતા નથી પણ અપેક્ષા રાખે છે.” (જેમકે ભાવ અભયદાન અને ભાવ સુપાત્રદાન, મોક્ષપંથનું અનુકુલ અંગ છે.)

તેમજ સતીશીરોમણી ચન્દનખાલા (પરમાત્મા મહાવીર પ્રભુની પ્રથમ સાધ્વી ચન્દના) એ એક સુઠી અડદના બાકુલા આપી મોક્ષ લીધું, એ કાંઈ જગતથી અબાણ્યું નથી. મારા પ્રભાવથી દાતારની કીર્તિરૂપી નટડી જગતમાં અનેકવિધ નૃત્ય કરતી—ત્રણે લોકમાં ભમતી ધ્રુવના તારા સરખી અમર બની જાય છે. બીજા પણ અનેક ભવ્યાત્માઓ દાન આપી કૃતાર્થ બની ગયા છે. હું વધારે શું કહું ? મારા પ્રતાપથી અષ્ટમહાસિદ્ધિ, નવનિધાન, સારા સારા ભોગો ઉપભોગો અને આરોગ્યની પણ પ્રાપ્તિ થવી સુલભ છે—થાય છે.

દાનના આવા બુદ્ધિસાહાર શબ્દોથી શીયલની શાંતિમાં ભંગ પડ્યો. તેના ઠંડાગાર હૃદયમાં ધ્રુવરો છુટ્યો અને ઉતાવલથી બોલવાને સજ્જ થયો.

શીયલ—અરે, દાન દાન હવે રાખીજા ! રાખીજા ! આ બડાઈનાં બહુગાં ક્યાંસુધી કુંકીશ ! હું તો ધારતો હતો કે તું બોલવામાં ભલાઈ વાપરશે; પણ તેં તો મારું શ્રેષ્ઠ સ્થાન તદ્દન હલકું પાડી નાખ્યું છે, પણ મારો પ્રતાપી પ્રભાવ તો સાંભલ ?

સીતા અને સુભદ્રા જેવી મહાન્ સતીઓએ પણ મારા પ્રયત્નથી હુઃસાધ્ય કર્મોને પણ સુસાધ્ય કર્યા છે, આ તો જગતમાં વિદિત થઈ ચુકેલી બીના છે. અરે ટંટાબાજ નારદ મુનિ પણ મારો હાથ પકડીને મોક્ષગામી થયો છે. અરે ધરાને ધ્રુવવનાર દેવદાનવને “ત્રાહી ત્રાહી” પોકરાવનાર નામમાત્રથી ગર્ભવંતીના ગર્ભને ગાલનાર પ્રતાપી રાવાણુરાજ પણ મારાથી વંચિત રહેતાં—મારા હાથથી વિખુટો પડતાં અપયશના પોટલા બાંધી ખુરી હાલતે રણમાં રોળાયો—અરે તે મરાયો છતાં જગતમાં કૂરાત્મા અને હલકટ પુરૂષ તરીકે પોતાનું સ્થાન ભોગવે છે. આ રૂળ પણ મારી ઉપાસના નહીં કરવાથીજ મળ્યું છે. તેની સોનાથી

* શ્રી યુગાદિશ્વર પ્રભુના સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિથી ગણાતા ૧૩ ભવોમાંનો પ્રથમ ભવ.

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચમકતી અને રતનની મહેલી લંકા લુંટાઇ, હતી ન હતી થઇ ગઇ એ પણ મારી સેવા નહીં કરવાથી બન્યું છે. યદિ હરકોઇ વ્યક્તિ શુદ્ધ મનથી મારી સેવા-ઉપાસના કરે તો—

મંત્ર કૃતે જગ જશ વધે, દેવ કરે રે સાનિધ્ય;
અદ્વયર્થ ધરે જે નરા, તે પામે નવનિધ ॥

(જોલ ? દાન હવે કેનો પ્રતાપ વધે ?)

અરે, હજી આગળ વધીને કહું તો જીનેશ્વરદેવે બીજા કાર્યોના નિષેધ કર્યો નથી તેમ આજ્ઞા પણ આપી નથી; પરંતુ એ જગત્કૃપાળુ પરમપૂજ્ય સર્વજ્ઞ પ્રભુએ પણ અદ્વયર્થનો તો નિષેધજ કર્યો છે.

“ મારો ઉપાસક જીતેન્દ્રિય થાય છે, જીતેન્દ્રિય મનુષ્યમાં વિનય બીલે છે, વિનયીમાં સારા ગુણો આવે છે, જેને જોતાં બીજા માણસો ખુશી થાય છે અને મનુષ્યોના ખુશી થવાથી તેને સંપદા મળે છે; આ સંપદાનું અકથ્ય મૂલ હું જ છું. ” મારો પ્રભાવ અદ્ભૂત છે, માટે દાન, તપ અને ભાવ તમારું ગુમાન મૂકી દો. તમે હજી પણ મારો સમસ્ત પ્રભાવ તો જાણતાજ નથી. મારામાં જે સત્તા મહત્તા કે પ્રભાવ છે તેથી સોમે અંશે પણ તમારી યોગ્ય મહત્તા કે પ્રભાવ નથી એ ચોક્કસ છે. માટે હવે જોડી બડાઈ મૂકી દઈ મને તમારામાં શ્રેષ્ઠ ધર્મભેદ તરીકે સ્વીકારો.

(ચાલુ)

સન્તોના સુવાંસ.

વસન્તાતલકા.

કાલ્યાં કુલ્યાં તરવરો વનમાં નમે છે,
ને વાદળાં જળભર્યાં :ગગને ઝુલે છે;
પામી સમૃદ્ધિસુખ સન્ત સુનમ્ર થાયે,
ને લોકમાં સુજસ તેહતણે ગવાયે. ૧

શોભે સદા શ્રુતથી શ્રોત્ર ન કુંડલોથી,
શોભે છે દાનથી કરો નહિ કંઠલોથી;
કાયા સદૈવ વળી સન્ત તણી સુશોભે,
કાર્યો કર્યે પરતણાં, ન શ્રીખંડલેયે. ૨

૧ સંસ્કૃત પરથી.

સંતોના સુવાસ.

૧૬૯

આયર્ગીતિ.

પાપથકી નિવારે, નિયોજે વળી સદાય નિજ હિતમાં,
 ગૂઢ મંત્રને ગોપે, પ્રકટ કરે છે ગુણગણ અન્તરના;
 આપત્તિ સમયે ના ત્યજે કદિ, વળી દાન પ્રસંગે દે,
 આ સૌ સન્તો કેરાં સમજાવ્યાં છે લક્ષણ શાસ્ત્રોએ.
 દિનકર પદ્માકરને કરે વિકસ્વર વિના સ્વાર્થ પોતે,
 તથા ચન્દ્ર વણમાગ્યે કરે પ્રકુલ્લિત સદા કુમુદગણને;
 જળધર પણ વરસે છે, જળ અવસરસર વિના પ્રાર્થના કેા,
 પરહિતમાં એમ પોતે કરે પ્રયત્નો સદા સતત સન્તો.

શિખરિણી.

મને, વાચાથેને શરીરમહિં ચે અમૃત ભરી,
 સુકાર્યો સાધીને સકળ જગનું ચિત્તજ હરી;
 ગણે ગુણીકેરા ગુણુલવ ગુરૂ ગિરીશસમા,
 દીકા સન્તો એવા વિરલવિરલા કેા જગતમાં.
 નહિં લેખામાં કેા સુરગિરિ સુવર્ણાદિથી ભર્યો,
 રહે જેવાં તેવાં વિવિધ પણ જેનાં તરૂવરો;
 ચહે છે સન્તો તો મલયગિરિ, જેના શરણમાં,
 બને છે નિમ્બાદિ અવર તરૂઓ ચન્દનસમા.

શાદ્દલવિકીડિત.

તૃષ્ણા છેદી ક્ષમા ભજે, મદ ત્યજે, હુપ્કાર્યથી તો ડરે,
 વાણી સત્ય વદે, મુનિ અનુસરે, પડિત સેવા કરે;
 શત્રુ મિત્ર કરે, નમે ગુરૂ, કથે ના ગુણ પોતા તણા,
 પામે કીર્તિ, ધરે હઃખી તણી દયા, આ ચેષ્ટિતો સન્ત ના.

જે ક્ષીરે નિજ વીર નીર ગાણીને રાખ્યું કરી મિત્રતા,
 તો નીર ક્ષીરતાપ જોઈ પડવા માંડ્યું જઈ અગ્નિમાં;
 ભાળી નીરદશા, થયું ક્ષીરમને “ હું ચે પડું પાવકે ”,
 ત્યાં નીરે મળી ક્ષીર શાન્તજ કર્યું; મિત્રો બુઝ્યો સન્ત એ.

S. M. spectator.

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

આચાર્ય પદ મહોત્સવ.

ગામ પ્રાંતીજ જીલ્લા ગુજરાતમાં મહા શુદ્ધ ૧૦ શુક્રવારના રોજ આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજને પોતાના મુખ્ય શિષ્ય પ્રસિદ્ધ વક્તા પંન્યાસજી શ્રી અનિત-સાગરજી મહારાજને આચાર્ય પદવી, મુનિશ્રી મહાદેવસાગરજીને પ્રવર્તક પદ અને મુનિશ્રી મહેન્દ્રસાગરજીને પંન્યાસ પદ ચતુર્વિધ સંધ સમક્ષ આપેલ છે. તે સમયે જુદા જુદા શહેર અને ગામોના મળી શુમારે ત્રણ હજાર માણસો આ મહોત્સવ પ્રસંગે એકત્ર થયા હતા. પંન્યાસજી શ્રી અનિતસાગરજી મહારાજ હાલમાં કાઠીયાવાડમાં અનેક સ્થળે વિહાર કરી દરેક સ્થાને સામાજિક અને ધાર્મિક વિષયો પર, જૈન અને જૈનેતર સમુહ વચ્ચે સમયાનુસાર અનેક ભાષણો આપી પોતાની વિદ્વતાનો લાલ આપેલ છે, ઉક્ત મહાત્મા કવિ, લેખક, અને વક્તા એ ત્રણે શક્તિ ધરાવે છે.

આચાર્યશ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજે આચાર્ય પદવી આપ્યા પહેલાં, આચાર્યશ્રી અનિત-સાગરજી મહારાજને પદવીની મહત્વતા, જવાબદારી વગેરે માટે સરલતાથી આકર્ષક ભાષામાં જણાવ્યું હતું, અને પોતે વયોવૃદ્ધ થવાથી ચાલતી પરંપરા પ્રમાણે, શુર પોતાના લાયક શિષ્યને ગમ્મનો ભાર વહન કરવા માટે જેમ પોતાના હાથે પદવીધર બનાવતા હતા, તે પ્રમાણે હું આ પદ મારા શિષ્યને મારા હૈયાતિમાં મારે હાથે આપું છું અને તે સંપૂર્ણ ફરજ આચાર્ય તરીકે બળવશે એમ જણાવું છું. વગેરે કહી આચાર્યપદ વિધિ વિધાન સાથે ઉત્સાહ પૂર્વક આપ્યું હતું, અને શ્રી આદિનાથ પ્રભુની જય બોલાવી પદવી પ્રદાન મહોત્સવ માટે શ્રી સંઘે પશુ હર્ષ બતાવી, જીવદયા વગેરે માટે ફંડ થતાં તે દિવસ સ્વામીવાત્સલ્ય અને જીવોને અભયદાન આપવામાં આવ્યું હતું.

(મળેલું.)

શ્રી અંતરીક્ષજી જૈન મંદીર કેસનો ચુકાદો

શ્વેતામ્બરી જૈનોનો કાયમ કરવામાં આવેલ માલીકી હક્ક.

ધી જૈન એસોસિએશન ઓફ ઇન્ડિયાના એનરરી સેક્રેટરીઓ જણાવે છે કે, આકાલા પાસે આવેલા શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ મંદીરથી માલીકી તથા વહીવટી હક તથા બીજી તકરારો સંબંધી શ્વેતામ્બર તથા દીગમ્બર જૈનો વચ્ચે જે કેસ ચાલતો હતો, તે કેસમાં નીચલી કોર્ટના ચુકાદા ઉપર શ્વેતામ્બરોએ નાગપુર હાઇકોર્ટમાં કરેલી અપીલનો ચુકાદો શ્વેતામ્બરોની તરફેણમાં તે કોર્ટના જડજો મેસર્સ કોટવાળ અને પ્રીડેક્સે આપ્યો છે. ચુકાદાનો સાર નીચે મુજબ છે.—

નીચલી કોર્ટના હુકમનામાની સામે વાદીઓ તરફથી આ કોર્ટમાં જે વાંધાઓ ઉપર ભાર મૂક્યો છે તે એ છે કે, શ્વેતામ્બરોને મંદીરની એકલા વ્યવસ્થા કરવાનો હક છે. એવી રીતે દલીલ

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭૧

કરતા શ્વેતામ્બર વાદીઓને ખોટી રીતે અંધ કરવામાં આવ્યા હતા અને કરદોરો વિગેરે પાછું કરવાના સંબંધમાં તેમને મળેલા જે હુકમની રૂઢિએ મનાઈ કરવામાં આવી હતી તે રપટ નથી. દીગમ્બરીઓનો ૧૯૦૫ માં થયેલી ગોઠવણુ મુજબ દેરામાં પૂજા કરવાનો હક અહિં સ્વિકારવામાં આવે છે. ખીજું એ પણ કલુલ થયું છે કે અહિં આ આ કેસમાં ખરેખરો સવાલ એકલી માલીકીનો નથી, પણ એકલા વહીવટ કરવાના હકનો છે અને તે પ્રમાણે જાહેર કરવામાં આવે તો વાદીઓને સંતોષ થશે, કરદોરો વિગેરે ફરીથી કરવાનું કામ કેવી રીતે (કરવું) અમલમાં મુકવું તે સંબંધમાં અમુક સુચના આપવાની અમે જરૂરી ધારતા નથી. અમે એમ જાહેર કરીએ છીએ કે શ્વેતામ્બરીઓને કસબા શીરપુર મધ્યેના દહેરાની અને શ્રી અંતરીક્ષજી પારસનાથ મહારાજના કટીસૂત્ર, કરદોરા અને લેપ સાથેની મૂર્તિનો એકલા વ્યવસ્થા (મેનેજમેન્ટ) કરવાનો હક છે અને ચક્ષુ ટીકા અને મૂગટ સાથેની તે મૂર્તિને પૂજવાનો તેઓને હક છે. અને તેઓના રીવાજ મુજબ તેના ઉપર આભૂષણો ચઢાવવાનો હક છે. દીગમ્બરીઓને ૧૯૦૫ થયેલી ગોઠવણુ મુજબ તે મૂર્તિને ચક્ષુ ટીકા અને મુગટ અથવા આભૂષણ વગર પૂજવાનો હક છે, પરંતુ તેઓએ આભૂષણો ઉતારવાના નથી અથવા કછોટા, કટીસૂત્ર અને લેપની છોડ છાડ કરવાની નથી અને અમે જાહેર કરીએ છીએ કે શ્વેતામ્બરી કોમને મૂર્તિને અસલ સ્વરૂપમાં લાવતા અને તેને કછોટા, કટીસૂત્ર અને લેપથી હમણા અથવા હવે પછીથી વિલુપીત કરતાં અટકાવતા દીગમ્બરી કોમને હંમેશને માટે પ્રતિબંધિત કરવામાં આવે છે. નીચલી કોર્ટનું હુકમનામું ફેરવીને ઉપર મુજબનું હુકમનામું હવે કરવામાં આવે છે. કોસ ઓળખજેકસન્સ સામા વાંધાઓ કાઢી નાંખવામાં આવે છે ખરચના સંબંધમાં અમે ધારીએ કે દરેક પાર્ટીએ પોતે પોતાનો ખર્ચ ભોગવવો વ્યાજબી છે.

સહી. પી. એસ. કેટવાલ.

સહી. એફ. ડબલ્યુ પ્રીડક્સ

વધારાના ન્યાયાધિકારી કમિશનરો.

૧ લી ઓક્ટોબર ૧૯૨૩.

કરાંચી મ્યુનિસિપાલીટીમાં પહેલા જૈન ઉમેદવાર.

કરાંચીના જૈન યુવકમંડલના મંત્રી શ્રીયુત્ પોપટલાલ ત્રિભુવનદાસ શાહ કે જેઓ કેટલાક વખતથી સામાજિક તેમજ રાજદારી વિષયોમાં લાગ લે છે, તેને ત્યાંની સ્થાનિક કોંગ્રેસ કમીટીએ કરાંચીની નેશનલ પાર્ટીમાં ત્યાંની મ્યુનિસિપાલીટીમાં મોકલવા પસંદ કરેલ છે. બાઇ પોપટલાલ સ્વદેશીના દિમાયતી હોઇ સ્વદેશી વસ્ત્રના ખપી છે. અહિંસાના સિદ્ધાંત પ્રચાર માટે ત્યાં એક મંડળ સ્થાપી માંસાહાર અટકાવવાને પ્રયત્ન કરે છે. કરાંચીની ત્રણ હજારની જૈન વસ્તીમાં અંધુ પોપટલાલની ચુંટણી આવશ્યકની છે. ત્યાંની સ્થાનિક મ્યુનિસિપાલીટીના મેમ્બર થવાથી અંધુ પોપટલાલ ત્યાં જે ફત્તરાઓને ઘાતકી રીતે મારી નાંખાય છે તે માટે તેમજ ગૌવધ સામે જખરી જડત ઉઠાવી તે અટકાવવા પ્રયત્ન કરશે. આ સભાના તેઓ સભાસદ હોવાથી અમે તેમની તે

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પસંદગી માટે આનંદ જાહેર કરતાં ધર્મ સેવા-જન સેવા અને દેશ સેવા તેઓ વધારે કરવા ભાગ્યશાળી બને. એમ ઇચ્છીએ છીએ.

અંથાવલોકન.

નીચેના અંથો અમોને ભેટ મળ્યા છે જે સાભાર સ્વિકારવામાં આવે છે.

૧ શ્રીદ્વાદશ ભાવના પૂજા—કર્તા વ્યાખ્યાન વાયરપતિ શ્રી લખ્વિવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક—ઝવેરી મોહનલાલ મોતીચંદ, ઢંદેરવાડો પાટણ.

૨ રેખાદર્શન—અષ્ટાંગ નિમિત્તના એક છેલ્લા વિભાગ જેને હાથ પગની રેખાઓ, મુખાકૃતિ અને મસ્તિષ્ક ઉપરથી પોતાના ભવિષ્યનો નિશ્ચય કરવો તેને લક્ષણ અંગ કહે છે, તેનું આ અંથમાં વિવરણ છે. જૈન સૂત્ર અંગવિજ્ઞાન પચન્ના જેમાં અષ્ટાંગ નિમિત્તનું વર્ણન આવે છે તે, તેમજ સામુદ્રિક શાસ્ત્ર વગેરે અંથમાંથી ચુંટણી કરી આ રેખાદર્શન અંથ પન્યાસજી શ્રી દેવવિજયજી મહારાજે બનાવેલો છે. ગમે તે મનુષ્ય આ અંથ માત્ર વાંચીને તેમાં પ્રવીણ થઈ શકતો નથી, અથવા નિમિત્ત કહી શકતો નથી, પરંતુ તે ઘણી ખાત્રીકાઈથી તપાસ કરે તોજ સ્વરૂપ જાણી શકે છે. તે સંબંધમાં આ અંથના લેખક મહારાજશ્રીએ પ્રસ્તાવનામાં કેટલોક ખુલાસો કર્યો છે. એકંદરે મહારાજશ્રીએ રસમય ચુંટણી કરી અંથ તૈયાર કરવામાં ઠીક પ્રયત્ન સક્ષિપ્તમાં કર્યો છે. અને તે મનન કરવા જેવો છે. અંથનું પ્રમાણ જોતાં કિંમત એક રૂપૈયો વિશેષ છે. આ અંથ શ્રી વિજય કમળ દેશર અંથમાળાના મણકા તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. મળવાનું ઠેકાણું—શાહ વાડીલાલ પુસ્તકોત્તમદાસ રાણપુર (કાઠીયાવાડ.)

શ્રી મુંબઈ વર્ધમાન તપ આયંબીલ ખાતાનો

વાર્ષિક રીપોર્ટ—હસ્તલીખીત અમોને અવલોકનાર્થે મળેલ છે. આ ખાતું મુંબઈમાં શ્રી આદિશ્વરજીના દેરાસર પાસે ધર્મશાળામાં સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે, આ રીપોર્ટ સં. ૧૯૭૭ ની શાલમાં ખાતું શરૂ થયું ત્યારથી સં. ૧૯૭૯ ના ખીન્ન જેઠ વદી ૦)) સુધીનો રીપોર્ટ છે. જેમાં સં. ૧૯૭૮ ના જેઠ શુદ્ધ ૧ સુધી ચૌદ માસનો છે જેમાં ૭૪૪૧ આયંબીલ થતાં રૂ. ૩૪૦૦) નો ખર્ચ થયો છે. આ ખાતાના કાર્યવાહકોનો હિસાબ ઘણોજ સારો માલમ પડેલ છે. ફંડ સાફ થયેલું છે તેટલુંજ નહીં પરંતુ આ રીપોર્ટ માટે મેળવવામાં આવેલી મીટીંગમાં પણ સારી રકમ મળેલી છે. આયંબીલ એ ઉત્તમ તપ છે. આવા ખાતા જૈનોની વસ્તીવાળા દરેક સ્થળમાં સ્થાપન થવાની જરૂર છે. શેક ગોવીંદજી ખુશાલ, પ્રેમજીભાઈ નાગરદાસ, સોમચંદ ઉત્તમચંદ પટવા, ચીમનલાલ જોસંગભાઈ વગેરે ગૃહસ્થોની ખત સારી છે સાથે તે માટેના બધી રીતના પ્રયત્નો ધન્યવાદને પાત્ર છે. અમો આ ખાતાની ભવિષ્યમાં આબાદી ઇચ્છીએ છીએ.

આ સમા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલા-સંસ્કૃત, માગધી અને ભાષાંતરના ગ્રંથો.

×૧ સમવસરણસ્તવ:	૦-૧-૦	૩૮ ગુરુગુણષ્ટ ટ્રિશત્પદ ટ્રિશિકાકુલકં (દિપિકયા ભૂષિતમ્)	૦-૧૦-૦
×૨ ક્ષુલ્લકભવપ્રકરણમ્	૦-૧-૦	૩૯ સમયસારપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞવ્યા- લ્યોપેતમ્)	૦-૧૦-૦
×૩ લોકનાલિકા	૦-૨-૦	૪૦ સુકૃતસાગરમ્	૦-૧૨-૦
×૪ યોનિસ્તવ:	૦-૧-૦	૪૧ ધર્મમલકથા	૦-૨-૦
×૫ કાલસપ્તતિકા	૦-૧-૬	૪૨ ધન્યકથાનકમ્	૦-૨-૦
×૬ દેહસ્થિતિસ્તવો લઘ્વલ્પબહુત્વં ચ	૦-૧-૦	૪૩ પ્રતિમાશતકમ્	૦-૮-૦
×૭ સિદ્ધદણ્ડિકા	૦-૧-૦	૪૪ ચતુર્વિંશતિસ્તુતિ સંગ્રહ:	૦-૬-૦
×૮ કાયસ્થિતિસ્તવ:	૦-૨-૦	૪૫ રૌહિણ્યકથા	૦-૨-૦
×૯ ભાવપ્રકરણમ્	૦-૨-૦	×૪૬ ક્ષેત્રસમાસપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞટીકયા ભૂષિતમ્ ।)	૧-૦-૦
×૧૦ નવતત્ત્વપ્રકરણં(ભાષ્યવિવૃત્તિસમલંકૃતમ્)	૦-૧૨-૦	૪૭ શ્રાદ્ધવિધિ: (વિધિકૌમુદીનામન્યા કૃત્યોપેત:)	૨-૮-૦
×૧૧ વિચારપદ્ધાશિકા	૦-૨-૦	૪૮ વૃહત્સંગ્રહણી	૨-૮-૦
૧૨ વન્ધષટ્ ટ્રિશિકા	૦-૨-૦	૪૯ ષડ્દર્શનસમુચય:	૩-૦-૦
૧૩ પરમાણુદુર્લભ-નિગોદષટ્ ટ્રિશિકા	૦-૩-૦	૫૦ પદ્મસંગ્રહ:	૩-૮-૦
૧૪ શ્રાવકવ્રત મહાપ્રકરણમ્	૦-૨-૦	૫૧ સુકૃતસંકીર્તનમહાકાવ્યમ્	૦-૧૨-૦
૧૫ દેવવન્દનાદિ ભાષ્યત્રયમ્	૦-૮-૦	૫૨ ચત્ત્વાર: પ્રાચીનકર્મગ્રન્થા:	૨-૮-૦
૧૬ સિદ્ધપદ્ધાશિકા	૦-૨-૦	૫૩ સમ્બોધસત્તતિ:	૦-૧૦-૦
૧૭ અન્નાયઊચ્છકુલકમ્	૦-૨-૦	૫૪ કુવલયમાલા કથા-સંસ્કૃત	૧-૮-૦
૧૮ વિચારસપ્તતિકા	૦-૩-૦	૫૫ સામાચારીપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞટીક- યાભૂષિતમ્)	૦-૧૦-૦
૧૯ અલ્પબહુત્વગર્ભિતવીરસ્તવનાદિ.	૦-૨-૦	૫૬ કરુણાવજ્રાયુધનાટકમ્ ।	૦-૪-૦
૨૦ પદ્મસૂત્રમ્	૦-૮-૦	૫૭ કુમારપાલચરિત્રમહાકાવ્યમ્	૦-૧૦-૦
૨૧ જમ્બૂસ્વામી ચરિત્રમ્	૦-૪-૦	૫૮ મહાવીર ચરિયં	૧-૦-૦
૨૨ રત્નપાલનૃપકથાનકમ્	૦-૫-૦	૫૯ કૌમુદીર્મિત્રાણન્દનાટકમ્	૦-૮-૦
૨૩ સૂક્તરત્નાવલી	૦-૪-૦	૬૦ પ્રબુદ્ધરૌહિણ્યમ્	૦-૬-૦
૨૪ મેત્રદૂતસમસ્યાલેખ:	૦-૪-૦	૬૧ ધર્માશ્વિયુદયમ્	૦-૬-૦
૨૫ ચેતોદૂતમ્	૦-૪-૦	૬૨ પદ્મનિગ્રન્થીપ્રજ્ઞાપનાતૃતીયપદસંગ્રહણી પ્રકરણે	૦-૮-૦
×૨૬ અષ્ટાન્ધિકાવ્યાખ્યાનમ્	૦-૬-૦	૬૩ રચણસેહરીકહા	૦-૮-૦
×૨૭ ચમ્પકમાલાકથાનકમ્	૦-૬-૦	૬૪ સિદ્ધ પ્રાશ્નત	૦-૧૦-૦
×૨૮ સમ્યક્ત્વકૌમુદી	૦-૧૨-૦	૬૫ દાનપ્રદીપં	૨-૦-૦
×૨૯ શ્રાદ્ધગુણવિવરણમ્	૧-૦-૦	૬૬ બંધ હેતુદયત્રિભંગી આદિ	૦-૧૨-૦
×૩૦ ધર્મરત્નપ્રકરણં (સ્વોપજ્ઞટીકયા- સમલંકૃતમ્)	૦-૧૨-૦	૬૭ ધર્મ પરિચ્છા	૦-૧૨-૦
×૩૧ કલ્પસૂત્રં સુબોધિકાનામ્ન્યા ટીકયા ભૂષિતમ્	૦-૦-૦	૬૮ સપ્તતિશતસ્થાન	૧-૦-૦
×૩૨ ઉત્તરાવ્યયનમ્ (ભાવિજયગણિ- વિરચિતટીકયોપેતમ્)	૫-૦-૦	૬૯ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય	૧-૧૨-૦
×૩૩ ઉપદેશસપ્તતિકા	૦-૧૩-૦	૭૦ પ્રશ્નપદ્ધતિ	૦-૨-૦
×૩૪ કુમારપાલપ્રવન્ધ:	૧-૦-૦	૭૧ કલ્પ કિરણાવલી	૦-૦-૦
×૩૫ આચારોપદેશ:	૦-૩-૦		
૩૬ રોહિણ્યશોકચન્દ્રકથા	૦-૨-૦		
×૩૭ જ્ઞાનસારાષ્ટકં (જ્ઞાનમન્જરીનામ્ન્યા ટીકયા સમલંકૃતમ્)	૧-૦-૦		

×૩૮ નીશાનીવાળા ગ્રંથો સિલીકમાં નથી.

૭૨ યોગદર્શન	૧-૮-૦
૭૩ મંડલ પ્રકરણ	૦-૪-૦
૭૪ દેવેન્દ્રનરકેન્દ્ર સટીક	૦-૧૨-૦
૭૫ સુમુખનૃપાદિકથાનકમ્	૦-૧૧-૦

છપાયેલા પરચુરણ સંસ્કૃત ગ્રંથો.

૧ મેરુ ત્રયોદશી કથા	૦-૪-૦
૨ સુસઢ ચરિત્ર	૦-૨-૦
૩ શ્રી સુદર્શના ચરિત્ર (પ્રથમ ભાગ)	૦-૬-૦
૪ જલ્પ મંજરી	૦-૨-૦
૫ જૈન વ્રતક્રિયા વિધિ	મેટ
૬ સાધુ આવશ્યક ક્રિયાસૂત્ર	,,
૭ નલ્લદમયંતિ આલ્યાન	,,
૮ શ્રી અનુત્તરોપપાતિક દશાસૂત્ર	૦-૬-૦

છપાયેલા જૈન પૈતિહાસિક ગ્રંથો.

શ્રીમાન્ પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી ગ્રંથમાળા.)

૧ વિજ્ઞાપિ ત્રિવેણી	૧-૦-૦
૨ કૃપા રસકોષ	૧-૦-૦
૩ શત્રુંજય તિર્થોદ્ધાર પ્રબંધ	૧-૦-૦
૪ પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ ભાગ ૧ લો	૧-૦-૦
૫ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક	૦-૪-૦
૬ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ ભા. ૨ જો	૩-૮-૦

છપાયેલાં ગુજરાતી ભાષાનાં પુસ્તકો.

૧ શ્રી જૈન તત્ત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)	૫-૦-૦
૨ નવતત્ત્વનો સુંદર યોધ	૦-૧૦-૦
૩ દેવસારાધ પ્રતિકમણુ	૦-૩-૦
૪ જીવવિચાર વૃત્તિ	૦-૬-૦
૫ અજ્ઞાન તિમિર ભારકર	૨-૮-૦
૬ જૈન ધર્મ વિપચિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦
૭ જૈનતત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર	૦-૬-૦
૮ દંડક વિચાર વૃત્તિ મૂળ. અવચૂરિ	૦-૮-૦
૯ નયમાર્ગદર્શક	૦-૧૨-૦
૧૦ હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)	૦-૧૨-૦
૧૧ વિવિધ પૂજનસંગ્રહ	૦-૮-૦
૧૨ કુમાર વિહાર શતક. મૂળ. અવચૂરિ	
અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)	૧-૮-૦
૧૩ જૈન તત્ત્વસાર ભાષાંતર	૦-૨-૦
૧૪ પ્રકરણુ સંગ્રહ	૦-૪-૦
૧૫ નવવાણુ પ્રકારી પૂજન અર્થ સહિત	૦-૮-૦
૧૬ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી	૦-૬-૦

૧૭ મોક્ષપદ સોપાન	૦-૧૨-૦
૧૮ ધર્મગિન્દુ ગ્રંથ, મૂળ ટીકા અને	
ભાષાંતર સાથે	૨-૮-૦
૧૯ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાલા (શાસ્ત્રી)	૦-૧૪-૦
૨૦ ધ્યાનવિચાર (ગુજરાતી)	૦-૩-૦
૨૧ શ્રાવક કટપત્ત	૦-૬-૦
૨૨ આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ (શાસ્ત્રી)	૨-૮-૦
૨૩ આત્મોન્નતિ	૦-૧૦-૦
૨૪ પ્રકરણુ પુષ્પમાલા પ્રથમ પુષ્પ	૦-૬-૦
૨૫ જંબુસ્વામી ચરિત્ર	૦-૮-૦
૨૬ જૈન ગ્રંથ ગાદક (ગુજરાતી)	૧-૦-૦
૨૭ તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨	
તમામ તપ વિધિ સાથે	૦-૮-૦
૨૮ વિવિધ પૂજનસંગ્રહ (બી. આવૃત્તિ)	૧-૪-૦
૨૯ સમ્યક્ત્વ સ્તવ	૦-૪-૦
૩૦ શ્રી શ્રાદ્ધગુણુ વિવરણુ	૧-૮-૦
૩૧ ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦-૮-૦
૩૨ કુમારપાલ ચરિત્ર (હિંદી)	નથી
૩૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી ,,	૧-૦-૦
૩૪ પ્રકરણુ પુષ્પમાલા બીજું રત્ન	૦-૮-૦
૩૫ અનુયોગદાર સૂત્ર	૦-૮-૦
૩૬ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦-૪-૦
૩૭ ગુરુગુણુ છત્રીશી	૦-૮-૦
૩૮ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦-૫-૦
૩૯ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૦-૪-૦
૪૦ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અષ્ટક ગદ્ય,	
પદ્ય, અનુવાદ સહિત)	૦-૧૨-૦
૪૧ શ્રી દેવ ભક્તિમાળા પ્રકરણુ	૧-૦-૦
૪૨ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા	૧-૦-૦
૪૩ સંબોધ સિત્તરી	૧-૦-૦
૪૪ ગુણુમાલા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણુનું	
વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત)	૧-૮-૦
૪૫ સુમુખનૃપાદિક કથા.	૧-૦-૦

છપાતા ગ્રંથો.

૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર.
૨ શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર
૩ શ્રાવક ધર્મ વિધિ.
૪ મેઘદૂત કાવ્ય
૫ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય
૬ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર

× આ નીશાનીવાળા ગ્રંથો સીલીકમાં નથી.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

શ્રી પંચપરમેષ્ઠી ગુણુરત્નમાળા.

(૧૮૮ ગુણોનું વિસ્તાર પૂર્વક અપૂર્વ વર્ણન.)

સકલ મંત્ર શિરોમણિ, અનેક ગુણુકલ્પ મહોદધિ, ચાદપૂર્વના સારભૂત પંચપરમેષ્ઠી નમસ્કાર મહામંત્ર કે જેનો મહિમા કલ્પવૃક્ષ કરતાં પણ અધિક શાસ્ત્રકાર મહારાજો વર્ણવેલ છે. અને જે ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે. નવલાખવાર વિધિપૂર્વક જપ કરતાં-નર્કનું નિવારણ થતાં ભવનો પાર-મોક્ષ પમાય છે, એમ અપૂર્વ મહિમા શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલ છે.

જિનેશ્વર ભગવાને આત્માના મોક્ષ માટે ધ્યાન-તપ ઉત્કૃષ્ટ ક્રિયા કહેલી છે, અને ધ્યાન પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણોનું થઈ શકે છે. પંચપરમેષ્ઠી શ્રી અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ મુનિરાજ અને તેના અનુક્રમે બાર, આઠ, છત્રીશ, પચીસ અને સત્તાવીશ ગુણો મળી ૧૦૮ ગુણ થાય છે, કે જેનું નવકારવાળી દ્વારા ધ્યાન થઈ શકે છે. આ ૧૦૮ ગુણોનું જાણપણું સર્વ કોઈને ન હોઈ શકવાથી હાલ ઘણે ભાગે નવકારવાળીમાં ગુણોને બદલે માત્ર નવકારમંત્રનું એક એક પારે એક સ્મરણ થાય છે; પરંતુ શાસ્ત્રકાર મહારાજનું કથન પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણનાં વર્ણનનું સ્મરણ, નવકારવાળી દ્વારા મોક્ષ મેળવવા માટે કરવાનું કરમાન છે. જેથી ભય જનોના ઉપકાર નિમિત્તે શ્રી જિનલાલસૂરિ મહારાજની આજ્ઞાથી શ્રી ખરતર ગચ્છના વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી રામવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજો આ ગ્રંથમાં તે ઉત્તમોત્તમ ગુણોનું અપૂર્વ, સુંદર, સરલ અને મોક્ષદાયી વર્ણન અનેક ચમત્કારિક કથાઓ, દ્રવ્યાનુયોગની હકીકતો, શાસ્ત્રોની સાદતો આપીને મોક્ષના અભિલાષિઓ માટે કરી તેની અલૌકિક રચના કરી છે.

દરેક જૈન બંધુઓના ઘરમાં-લાઠણેરીમાં, નિવાસ સ્થાનમાં, સ્મરણ, મનન માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવોજ નોંધવો. ઉંચા ઢાંગળો ઉપર, સુંદર ટાઇપથી છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

નીચેના ગ્રંથોમાંથી કેટલાક છપાય છે, કેટલાકની યોજના થાય છે.

૧ જૈન મેઘદૂત સટીક.	૧૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.
૨ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ.	૧૩ દ્વાન પ્રદીપ. ભાષાંતર વકીલ નાનાલાલ હરીચંદ ભાવનગર તરફથી.
૩ પદ્મસ્થાન સટીક.	૧૪ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ભાષાંતર.
૪ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.	૧૫ નવતત્ત્વ ભાષ્ય.
૫ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૧૬ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર "
૬ શ્રાવકધર્મવિધિપ્રકરણ સટીક.	૧૭ શ્રી વાસુપુજ્ય ચરિત્ર "
૭ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.	નંબર ૧૨-૧૪-૧૫-૧૬-૧૭ ના ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે. જ્ઞાનોદ્ધારના કાપ ને ઉત્તેજન આપવા જેવું છે. નફો તમામ જ્ઞાન ખાતે વપરાય છે.
૮ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.	
૯ લિંગાનુશાસન સ્વોપદ્ધા (ટીકા સાથે)	
૧૦ ધાતુપારાયણ.	
૧૧ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય શેઠ પરમાનંદદાસ રતનજી ગોધાવાળા, હાલ મુંબઈ તરફથી.	

ન્યાય-પરાયણતા.

હવે આપણે કહી શકીએ કે, ન્યાયપરાયણ મનુષ્ય માત્ર કાયદેસર હકોને જ નહિ, પણ લોકાચારવિહિત આકાંક્ષાઓને પણ માન આપે છે. પણ તેવી આકાંક્ષાઓ ધણી વખતે જોઈએ તેવી સ્પષ્ટ તથા વ્યક્ત નથી હોતી અને તેથી ન્યાય અન્યાયનો નિર્ણય વિશદ રૂપે થઈ શકતો નથી. વળી આવી આકાંક્ષાઓ નિરંતર ઉત્તેજિત થઈ રહ્યાં રૂપે ન રહેવી જોઈએ. એ વાત પણ કબૂલ કરવા આપણે તૈયાર હોઈએ છીએ. જો તે પ્રમાણે થાય તો સામાજિક વ્યવસ્થા એવી સ્થિર તથા અચલ થઈ જાય કે તેમાં સુધારાની જગ્યા પણ આશા ન રહે. બહુ જ અગત્યના હકો સાથે સંબંધ ધરાવતી આકાંક્ષાઓ સમાજના કલ્યાણ માટે જરૂરી છે; પણ જ્યાં લોકમતનું એવું જખરદંડત બલ હોય કે કોઈ મનુષ્ય પોતાના પાડોશીઓ આકાંક્ષાઓ રાખતા હોય તેનાથી જરા પણ બુદ્ધિ વર્તન રાખવા હિમ્મત ન કરી શકે તો સામાજિક પ્રગતિ રોકાઈ જાય છે. આ લોકાચારવિહિત આકાંક્ષાઓનો જેટલા પ્રમાણમાં વધારે વિસ્તાર હોય તથા તેમના ઉલ્લંઘનથી જેટલા પ્રમાણમાં વધારે ભય રહે તેટલા પ્રમાણમાં સમાજની પ્રગતિ ઓછી થાય છે. તેવી આકાંક્ષાઓ પશ્ચિમ કરતાં પૂર્વના દેશોની સમાજવ્યવસ્થામાં અધિકાંશે જોવામાં આવે છે. અને પશ્ચિમના દેશોમાં શહેરો કરતાં નાનાં ગામોમાં તેમનું પ્રાપ્ત્ય અધિક હોય છે. જાતિ જેટલી પછાત હોય તેટલીજ આચાર તથા વિચારની વિલક્ષણતા-લોકાચાર-વિરોધીતા ઉપર લોકોની વધારે અપ્રસન્નતા હોય છે. અને તેવી જાતિમાં વ્યક્તિની સ્વતંત્રતાનો ખ્યાલ પણ બહુ થોડો હોય છે. એ ખરું કે ન્યાય પણ સામાજિક જીવનના સ્થિર તથા નિશ્ચય ભાવ સાથે સંકલિત હોય છે, અને તેનો ઉદ્દેશ પ્રગતિ નહિ પણ નિયમ હોય છે. તો પણ તે પ્રગતિનો નિરોધક તો નથી જ. કાયદાથી અથવા સમાજના અમુક સમયના લોકમત તથા લોકાચારથી નિયમિત એવા અન્ય જનોના હકોને માન આપે તે મનુષ્ય ન્યાયપરાયણ કહેવાય એમ કહેવામાં તે મનુષ્યના ચારિત્ર્યનું સંપૂર્ણ વર્ણન આવી જતું નથી. તેની વ્યાખ્યામાં સત્યનો માત્ર એક અંશ રહેલો છે. આ વ્યાખ્યાને આપણે કદાચ ન્યાયપરાયણતામાં રહેલા સ્થિતિપાલક અંશના વાચક કહી શકીએ. કોઈ વખતે ન્યાયપરાયણતાનો ઉદારતાથી વિરોધ બતાવતાં “ન્યાય-પરાયણ” તો “જે વાત આવશ્યક હોય” તેને અનુરૂપ થવું એવો વિષમ અર્થ લેવામાં આવે છે. પણ મનુષ્યના હક્કોનો ઉપર જણાવેલો વિસ્તૃત મત ગ્રહણ કરવાથી આવો વિષમ અર્થ ઓછો લાગુ પડી શકે છે. જો કોઈ કારખાનાનો માલિક કારખાનાના મજૂરોને પહેલાંથી ઠરાવેલા રોજ આપે અને તેમના પ્રતિ તેની જે બીજી ફરજોને કાયદાનું બંધન ન હોય તેવી ફરજો અદા ન કરે તો આપણે તેને ભાગ્યે જ ન્યાયપરાયણ કહીશું. સાચો ન્યાયપરાયણ મનુષ્ય સમાજે નિર્ણય કરેલા હકો ઉપરાંત જે હકો પ્રતિ સમાજને ઉદાસીન ભાવ હોય તેવા હકોને પણ માન આપે છે અને આદર્શ ન્યાયપરાયણતાનો આશ્રય લઈ કોઈ વખતે સમાજની હકો સંબંધી વ્યવસ્થામાં ફેરફાર કરવા પ્રયાસ કરે છે.

નૈતિક જીવનમાંથી.